

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวอุดมลักษณ์ อุปจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวอุดมลักษณ์ อุปจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2547

S 225741

25,0363

8 ก.ย. 2547

อุดมลักษณ์ อุปจันทร์ (2547) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ :
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์

การศึกษานี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษา
แบ่งเป็น 3 ด้านคือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
บุคลิกภาพและนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพ
ของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนวัด
ธาตุทอง ปีการศึกษา 2545 จำนวน 235 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม ตัว
แปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของ
โรงเรียนวัดธาตุทอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และ
การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 มี 10 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของ
ผู้ปกครอง (X_8) อาชีพรับราชการ (X_9) นิสัยทางการเรียน (X_{15}) บุคลิกภาพ (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับผู้ปกครอง (X_{17}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
(X_{19}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20})
2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1)
3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
มี 9 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) อาชีพค้าขาย (X_{10}) อาชีพรับจ้าง (X_{11}) สถานภาพโสด (X_{12}) สถานภาพคู่
(X_{13}) และสถานภาพหม้าย (X_{14})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) นิสยทางการเรียน (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18}) อาชีพค้าขาย(X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20}) เพศชาย (X_1) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) โดยตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้ร้อยละ 57.50

5. สมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เขียนได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y} = 20.878 + .731 X_{19} + .567 X_{15} + .287 X_{18} - 4.620 X_{10} + .376 X_{20} - 3.630 X_1 + 1.979 X_7$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .393 X_{19} + .226 X_{15} + .148 X_{18} - .143 X_{10} + .163 X_{20} - .118 X_1 + .112 X_7$$

VARIABLES RELATED TO ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LEARNING
OF UPPER PRIMARY STUDENTS OF WATTHATTHONG SCHOOL
IN KHET WATTANA , BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

MISS UDOMLAK UPAJAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2004

Udomlak Upajan. (2004). *Variables related to attitude towards English learning of Upper Primary Students of Watthathong School in Khet Wattana, Bangkok*. Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Inst. Dr. Pasana Chularut.

The purpose of this research was to investigate variables related to attitude towards English learning of Upper Primary Students of Watthathong School in Khet Wattana, Bangkok. These variables were divided into three dimensions : first of them was personal variables: gender , age, educational level , learning achievement , personality , and learning habit , second of them was family variables : guardian economic status , guardian occupation ,guardian marital status and interpersonal relationship between students and their family membership , third of them was environmental variables : learning atmosphere interpersonal relationship between students and their peer groups. The 235 samples were students of Watthathong School in academic year 2003 .

The research instrument was Variables related to attitude towards English learning of upper primary students of Watthathong School questionnaires .The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The result were as follows :

1. There were significantly positive correlation of 10 variables between female (X_2) learning achievement (X_7) expenses (X_8) guardian occupation on government official or guardian occupation on non – government official (X_9) learning habit (X_{15}) personality (X_{16}) interpersonal relationship between students and their family membership (X_{17}) learning atmosphere (X_{18}) interpersonal relationship between students their teachers (X_{19}) interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{20}) with attitude towards English learning at .01 level.

2. There were significantly negative correlation of 1 variable between male (X_1) with attitude towards English learning at .01 level.

3. There were no significant correlation of 9 variables between age (X_3) prathomsuksa iv students (X_4) prathomsuksa v students (X_5) prathomsuksa vi students (X_6) guardian occupation on merchant or guardian occupation on business (X_{10}) guardian occupation on employees (X_{11}) single status (X_{12}) couple status (X_{13}) divorce status (X_{14}) with attitude towards English learning at .01 level.

4. These were significantly 7 variables to attitude towards English learning at .01 level. that ranking from the most to the least variables were interpersonal relationship between students and their teachers (X_{19}) learning habit (X_{15}) learning atmosphere (X_{18}) guardian occupation on merchant or guardian occupation on business (X_{10}) interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{20}) female (X_1) and learning achievement (X_7) at .01 level. These 7 variables could predicted about the percentage of 57.50

5. The predicted equations proved to be significantly predictors of the variables related to attitude towards English learning were as follows :

5.1 In term of raw scores were :

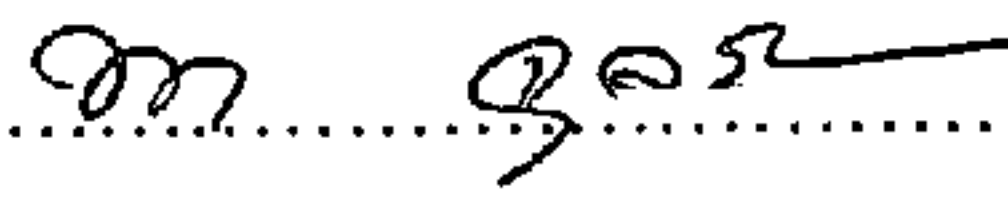
$$\hat{Y} = 20.878 + .731X_{19} + .567X_{15} + .287X_{18} - 4.620X_{10} + .376X_{20} - 3.630X_1 + 1.979X_7$$

5.2 In term of standard scores were :

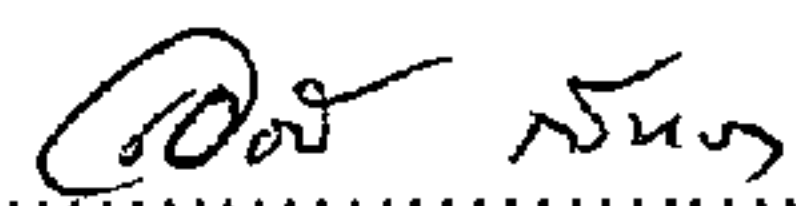
$$Z = .393X_{19} + .226X_{15} + .148X_{18} - .143X_{10} + .163X_{20} - .118X_1 + .112X_7$$

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

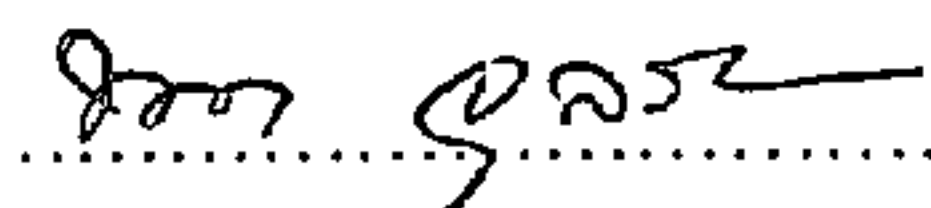
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

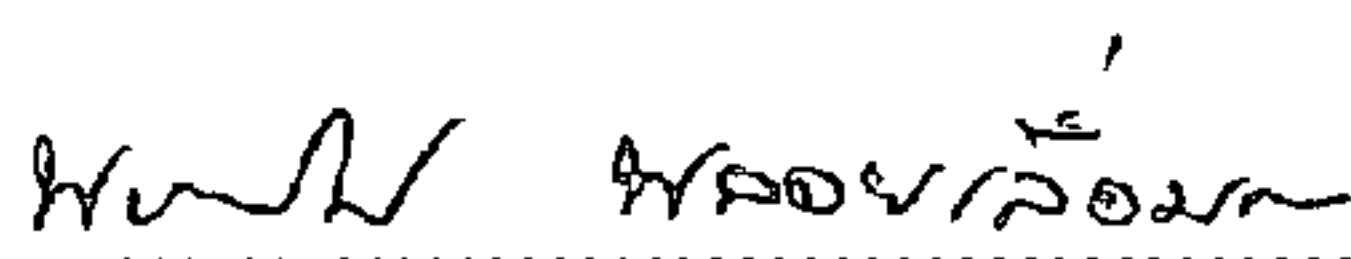
.....
(อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

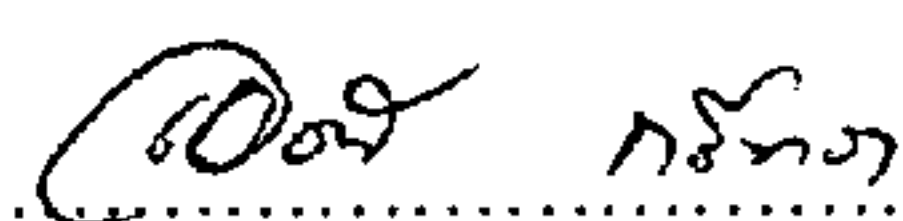
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

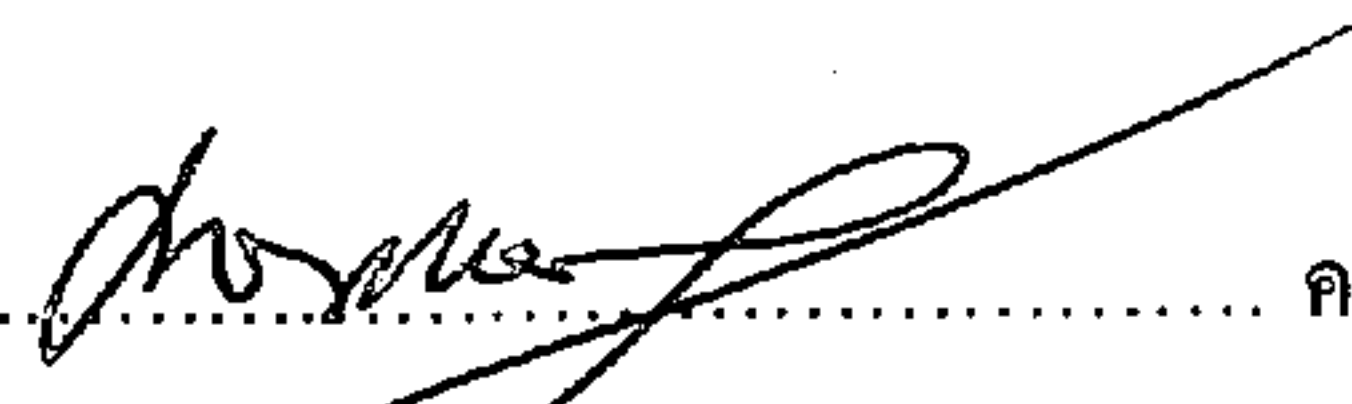
คณะกรรมการสอบ

.....
(อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์) ประธาน

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง) กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง) กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นัตรสกุล) คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่28... เดือน ..พฤษภาคม พ.ศ. 2547..

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ปรีชาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวนี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ซึ่งให้ความรัก ความเมตตาแก่ศิษย์ พร้อมทั้งกรุณาให้ คำปรึกษา แนวคิดและข้อเสนอแนะ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง ที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ สมบูรณ์ลงได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เวนี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ที่ให้ความกรุณาแก่ศิษย์ในการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตลอดจนให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อเสนอแนะ และชี้ข้อบกพร่องต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นางยุพา หลิมเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง คณะครูอาจารย์และนักเรียนที่ให้ความร่วมมือตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลและ ทำการวิจัยในครั้งนี้ด้วยดีตลอดเวลา

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะครูสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็น กำลังใจในการวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่ๆเพื่อนๆ น้องๆ วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณจิตติกร ชินสุวรรณพานิช ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลทางสถิติ

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุน การเรียนและให้ทุนทรัพย์ ตลอดจนให้ความรัก ความห่วงใยและให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ผลความดีและประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ขอมอบแด่ บิดา มารดาและ คณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรมความดี ตลอดจนประสิทธิ์ประสาท ความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษาตราบเท่าทุกวันนี้

อุดมลักษณ์ อุปจันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	8
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	15
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	42
วิธีสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	67
บทย่อ.....	67
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	67
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	67
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	67
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	70
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม.....	92
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือ.....	101
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	110

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเพศ.....	42
2	แสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	61
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	62
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในศึกษาทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	64
5	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	65
6	แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	66
7	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	95
8	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	96
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	96
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน.....	97
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	98
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ...	98
13	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	99

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สามารถใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูล ข่าวสาร และความรู้เกือบทุกแขนง ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายที่สุด อาจกล่าวได้ว่าทุกประเทศในโลกเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาขั้นสูงทั้งในและนอกประเทศ เพราะตำราทางวิชาการชั้นสูงได้จัดพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจ ความคิด ทศนคติ วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการและความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมได้เป็นอย่างดี

การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา แรงผลักดันที่ทำให้เกิดความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษก็เนื่องมาจากการที่ประเทศไทยต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศต่างๆ จากสาระสำคัญของการเสนาทางวิชาการ เรื่อง การเผชิญอนาคตของสังคมไทยในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแห่งชาติระยะที่ 8 ซึ่งกล่าวถึงความสำคัญของภาษาไว้ว่า "ภาษาเป็นเรื่องที่จำเป็นมากเพราะเป็นผลจากกระแสโลกาภิวัตน์ต้องมีการติดต่อสื่อสารด้านคอมพิวเตอร์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคนไทยตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคตข้อหนึ่งคือ สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามข่าวสารข้อมูลความก้าวหน้าด้านต่างๆ รวมทั้งใช้ในการสื่อสารได้ด้วย ภาษาอังกฤษที่บรรจุไว้ในหลักสูตร มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านเพื่อนำไปใช้เป็นพื้นฐานที่จะนำไปประกอบอาชีพ และศึกษาหาความรู้ในระดับสูงต่อไป"

ประเทศไทยได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ มาเป็นเวลากว่าหนึ่งร้อยปี ตั้งแต่มีพระราชบัญญัติการสอบวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2433 หลักสูตรภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาและปรับปรุงไปตามกระแสดความต้องการของสังคม ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งได้ปรับปรุงเป็นฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ได้จัดให้ภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนเลือกเรียนหรือไม่ก็ได้เช่นกัน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้มาตรฐานขั้นพื้นฐาน อันเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการวางแผนการศึกษาของชาติจึงประสบปัญหามาจนถึงปัจจุบัน

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ได้เรียน ภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนรู้ภาษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียน การสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนจึงควร จัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียน ภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตโดย ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย แม้จะมีการพัฒนาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร อยู่เสมอก็ตาม แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ปัญหาที่เป็นอุปสรรค ต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนมีหลายประการ และปัญหาประการหนึ่งก็คือ ตัวผู้เรียน เอง (จรรยา วิรุฬรัตน์. 2521 : 112) นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าสติปัญญา และความสามารถ บางคนต้องเรียนซ้ำหรือลาออกกลางคัน ทั้งๆที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ในขณะที่นักเรียนบางคนมีความถนัดทางการเรียนปานกลางหรือต่ำ กลับประสบความสำเร็จ ทางการเรียน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า อวยชัย วยสุวรรณ (2521 : 120) พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากความสามารถทางสติปัญญาแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ คุณภาพทางการจัดการศึกษา กิจกรรมทางการ เรียน ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด คุณลักษณะของผู้เรียน แนวความคิด และทัศนคติที่มีต่อ การเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเมเริน และเลมาน (สุดฤทัย มุขยวงศา. 2533 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Mechren and Lahan) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใด- ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียง อย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน และทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนวัดธาตุทอง ได้สำรวจผล การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2545 พบว่านักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ เมื่อเทียบกับผลการ เรียนวิชาอื่นๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด สอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 160 คน สอบถาม ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มพฤติกรรม จำนวน 3 ข้อ โดยมีคำถามดังนี้

ข้อแรก นักเรียนคิดอย่างไรกับวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนตอบว่า วิชา ภาษาอังกฤษ มีเนื้อหาที่ยาก จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 คำศัพท์ยาก จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 อ่านไม่ออก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.88 ไม่มีประโยชน์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63

ข้อสอง นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนตอบว่า ไม่ชอบท่องคำศัพท์ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 เป็นวิชาที่น่าเบื่อ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ไม่ชอบครูผู้สอนที่ดุ จำนวน 72 คิดเป็นร้อยละ 45

ข้อสาม เมื่อนักเรียนคิดและรู้สึกอย่างนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร นักเรียนตอบว่า เข้าห้องเรียนช้า จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 ไม่ทำงานส่ง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 45.63 ไม่อยากมาโรงเรียน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.88

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง น่าจะมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งนับว่าเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนเป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้ใช้ข้อมูลประกอบการวางนโยบายเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 700 คน เป็น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนชาย 105 คน และนักเรียนหญิง 125 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 235 คน เป็นนักเรียนชาย 108 คน นักเรียนหญิง 127 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 235 คน เป็นนักเรียนชาย 115 คน เป็นนักเรียนหญิง 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง สำนักงานเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 235 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน เป็นนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 36 คน นักเรียนหญิง 43 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 39 คน เป็นนักเรียนหญิง 40 คน มีระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane .1996:583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

1. ตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ตัวแปรต้น แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1.1 ตัวแปร ด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1.1 เพศ
- 1.1.1.2 อายุ
- 1.1.1.3 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
- 1.1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 1.1.1.5 นิสัยทางการเรียน
- 1.1.1.6 บุคลิกภาพ

1.1.2 ตัวแปร ด้านครอบครัว ได้แก่

- 1.1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
- 1.1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 1.1.2.3 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
- 1.1.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.1.3 ตัวแปร ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

- 1.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน
- 1.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความรู้ ได้แก่ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในแง่ง่ายหรือยาก มีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม โครงสร้าง และความสำคัญ ของวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความสนใจ และความสนุกในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 ด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ เตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน ตั้งใจเรียน ถามคำถาม พุดบทสนทนา มาเรียนสม่ำเสมอ ท่องศัพท์ เปิดพจนานุกรม ทบทวนบทเรียน และค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิง และ เพศชาย

2.1.2 อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ตั้งแต่ 10-12 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง

2.1.3 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นระดับเกรดของวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

2.1.5 นิสัยทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การเข้าเรียนตรงตามเวลา การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ความตั้งใจเรียน การวางแผนการเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครู อาจารย์ ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน

2.1.6 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่สะท้อนถึง

ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนักเรียน บุคลิกภาพในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งจำแนกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.6.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่รักความก้าวหน้า พินิจอุปสรรค โกรธง่าย ทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.1.6.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสำเร็จในการทำงาน ไม่ชอบพินิจอุปสรรคต่างๆ อดทนรอคอยได้

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง

2.2.1.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

2.2.1.2 ค้าขาย

2.2.1.3 รับจ้าง

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียนซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนของบิดามารดาารวมกัน หรือ เป็นรายได้ของผู้ปกครองที่ดูแลนักเรียนอยู่

2.2.3 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.2.1 โสด

2.2.2.2 คู่

2.2.2.3 หม้าย

2.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนกับผู้ปกครอง หรือบิดา มารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครอง หรือ บิดา มารดา กับนักเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2.2.4.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง หมายถึง การเคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทั้งทางการใช้ชีวิตส่วนตัว การเรียน การช่วยเหลืองานภายในบ้าน

2.2.4.2 การปฏิบัติของผู้ปกครองต่อนักเรียน หมายถึง การให้ความรักความเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอนเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษา

2.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

2.3.1.1 สถานที่เรียน หมายถึง การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนกับปริมาณนักเรียน บริเวณของห้องเรียน ปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ ได้แก่ เสียงและกลิ่น

2.3.1.2 สื่อ อุปกรณ์การเรียน หมายถึง ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

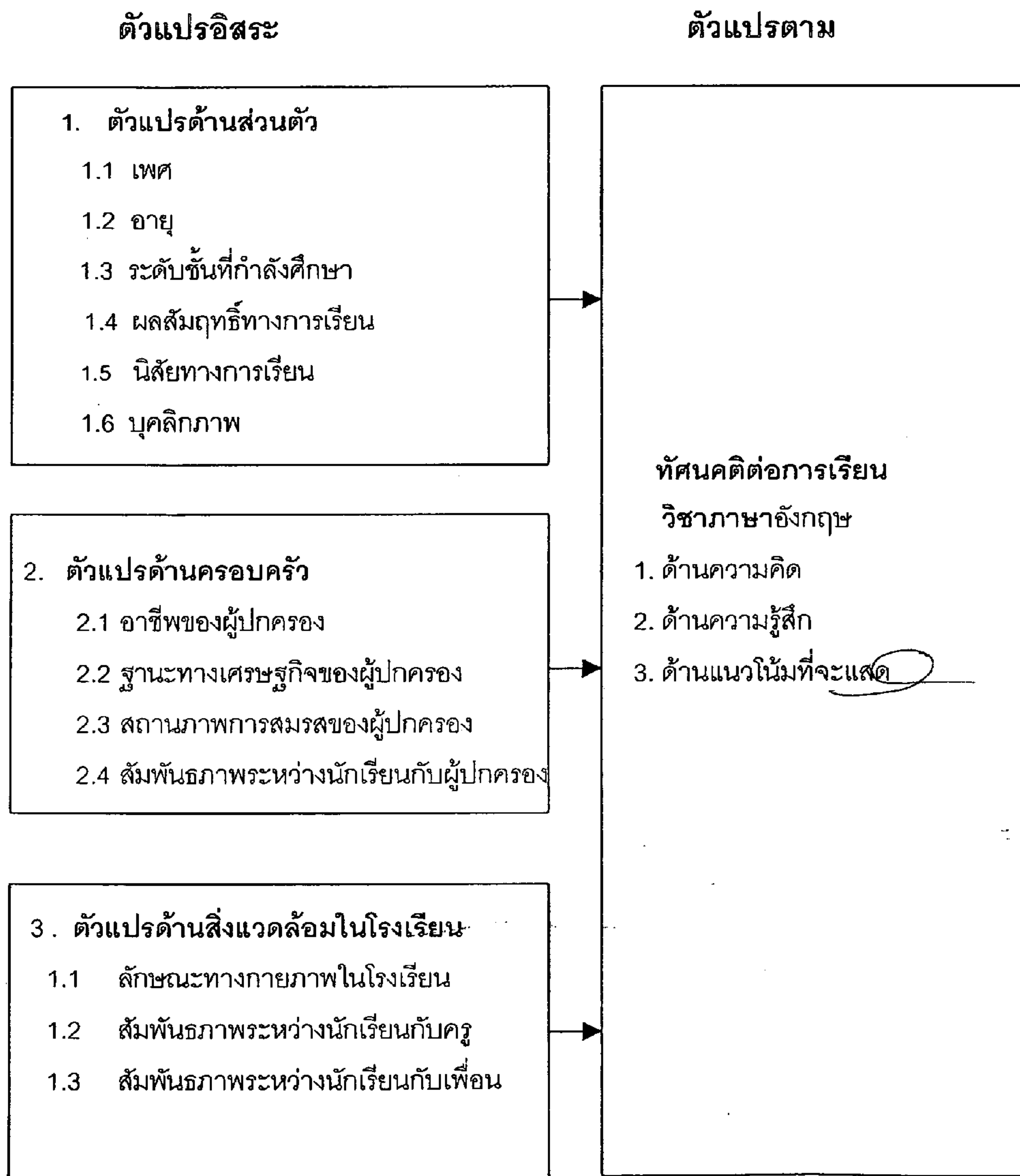
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การรักษาปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว การให้ความเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ความสนใจ ความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และสร้างบรรยากาศให้อบอุ่น

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติต่อกันระหว่างนักเรียนและเพื่อน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน การแสดงความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความเต็มใจ เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

มีผู้ให้ความหมายของทัศนคติแตกต่างกันดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2522 : 328) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่าเป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสมบุรณ์ ชิตพงศ์ (2519 : 14) ก็ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนี้ไม่อาจสามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 172) ก็ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวกหรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ

พัชนี วรกวิน (2522 : 60) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกความคิดเห็นความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ โรคิช (Rokeach. 1970 : 112) ที่กล่าวว่า ทัศนคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อ

ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เธอร์สตัน (Triandis. 1964 : 49) กล่าวว่าทัศนคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่สังเกตได้ไม่ง่าย เป็นความโน้มเอียงภายใน แสดงออกให้เห็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทัศนคติยังเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ออสซูเบล ในแวก และ ฮานีเซียน (สุวิทย์ วงษาไฮ. 2534 : 41 ; อ้างอิงมาจาก ausubel , Novak and Hanesian. 1978 : 425) กล่าวว่าทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความเชื่อ หรือค่านิยมที่เกิดจากองค์ประกอบทุกสถานทั้งทางด้านอารมณ์ และสติปัญญา

จากความหมายของทัศนคติดังกล่าว สรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดความเชื่อของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนอง หรือแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทางบวก หรือทัศนคติที่ดีจะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้อยากปฏิบัติส่วนอยากอีกลักษณะหนึ่ง คือ ทางลบ หรือทัศนคติที่ไม่ดี จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้เกิดความเบื่อน่าย หรือความต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น

1.1.2 ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ

ไพบูลย์ อินทวิชา (2517 : 17) ได้สรุปลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้ คือ

1. ทัศนคติ เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลไม่ได้ติดตัวมาแต่เกิด
2. ทัศนคติเป็นสถานการณ์ทางจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของบุคคล เพราะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางให้ทราบล่วงหน้าว่าถ้าบุคคลประสบสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นในลักษณะใด
3. แม้ว่าทัศนคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควรแต่ก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และการเรียนรู้

เฉลิมพล ศรีหงษ์ และ เสถียร เหลืองอร่าม (2521 : 10) สรุปว่า ทัศนคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อถือ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคลในการจำแนกแยกแยะความแตกต่างตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้ง ก็คือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับการสั่งสอนและถ่ายทอดเข้าไปใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่

ตนจะประเมินและการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผล อันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รักเกลียดกลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำ หรือพฤติกรรมหมายถึง แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

1.1.3 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน

ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์ (2529 : 31) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียนอันเกี่ยวกับตัวครู การศึกษาและเพื่อน และแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน หรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะพึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่น่าเคารพสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน หรือทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ได้อธิบายทัศนคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลที่แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียน และระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกได้ 2 ด้าน คือ

1. ทัศนคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจสนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถและวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

นอกจากนี้ จารุลักษณ์ พินพรมราช (2528 : 8) กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครูและการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุตา เตียวกุล (2529 : 14) ที่กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียนหมายถึง ความรู้สึก

ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษาทั้งทางด้านการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งวัดได้โดยแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน

จากความหมายของทัศนคติ ลักษณะองค์ประกอบของทัศนคติและความหมายของทัศนคติต่อการเรียนที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนได้ว่า หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาเรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนที่โรงเรียนและที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจ มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา
2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการติ ไม่เห็นด้วย ไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ชอบและไม่ยอมรับความสามารถและพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

1.1.4 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งพฤติกรรมในการแสดงออกจะเป็นตัวบ่งชี้ที่จะแสดงให้เห็นถึงทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติทางลบของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

1.2.1 การวิจัยในประเทศ

นภาพร เมษรักวานิช (2515 : 66 – 67) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

วิญญู พูลศรี (2523 : 33 – 39) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน นิสัย และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง 8 คน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนนิสัย และทัศนคติในการเรียนสูงขึ้น

วิชชุดา เตียวกุล (2528 : 2)ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 135 คน จากโรงเรียนวัดนวลนรดิศ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้เข้า

ร่วมกิจกรรมแนะแนวกลุ่มมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมทั้งสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุปรียา อินทวิโรทัย (2529 : 66 - 71) ศึกษาการใช้แม่แบบในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม วิทยาคม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2528 จำนวน 36 คน ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนและทัศนคติการเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนและทัศนคติในการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2529 : 63) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของ โรเจอร์ส ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พันธ์ศรี สิทธิชัย (2530 : 60 -61) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

(อ้างอิงมาจาก Morris. 1961 :) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน เกรด 7 จำนวน 144 คน เกรด 8 จำนวน 130 คน และ เกรด 9 จำนวน 97 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจเจตคติในการเรียนและทัศนคติในการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซีแมนติค (Semantic Differential Instrument) มีบทบาทในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

เบลดโซ (Bledsoe. 1971 : 121-122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนโดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4,368 คน แยก

เป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

โคเวล และ เอ็นทวิสเซล (Cowell and Entwistle. 1971 : 85-89) ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีวิธีการเรียนและทัศนคติในการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธอร์นเบิร์ก (Thornburg. 1985 : 181 – 185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Droupout) พบว่า 50 % ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 % แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ด้อยอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่างๆ เช่น กล่าวว่า หลักสูตรการเรียนไม่มีประโยชน์ เบื่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624 – A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนทั้งต่างประเทศและในประเทศ สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนสามารถพัฒนาได้หลายวิธี เช่น การใช้แม่แบบ กิจกรรมแนะแนวกลุ่ม การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและการใช้กิจกรรมกลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้กิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากกิจกรรมกลุ่มเน้นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติจริง ช่วยให้สมาชิกภายในกลุ่มได้มีการพัฒนาในด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม เพื่อจะช่วยให้ให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอันเนื่องมาจากทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินท์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของตัวแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting

Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว

กูด และคนอื่น ๆ (Good and others. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

เดโช สนวนานนท์ (2512 : 3) ได้อธิบายความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม จากการลงแรงเพื่อบ่มในจุดหมายปลายทางที่ต้องการ หรืออาจจะหมายถึง ระดับของความสำเร็จที่ได้รับแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือความสำเร็จที่ได้รับโดยทั่วไปก็ได้ เช่น เด็กคนหนึ่งพยายามท่องจำบทกลอนบทหนึ่งในช่วงเวลาหนึ่ง เขาจำได้มากน้อยเท่าไร ก็เรียกว่าเขามีความสัมฤทธิ์ในการจำบทกลอนได้มากน้อยเพียงนั้น ความสัมฤทธิ์นี้อาจจะทดสอบได้

ไพศาล หวังพานิช (2533 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

พริยทุธ สันตะวัน (2533 : 36) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคล ที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะทำให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ เป็นต้น

จิราภรณ์ เมื่อพรวน (2538 : 24) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองที่พัฒนาขึ้นหลังจากการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูมอบหมายให้หรือจากทั้งสองอย่าง

✓ มาริษา นาคทัต (2541 : 28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนวิชานั้น ๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ

✓ จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามในการเรียน ซึ่งประเมินได้จากคะแนนสอบ หรือผลงานที่ได้รับมอบหมายหรือจากทั้งสองอย่าง และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียนออกเป็นระดับ ต่าง ๆ เช่น สูง กลาง ต่ำ เป็นต้น

✓ 2.1.1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

✓ คลอสไมเออร์ (Klausmier. 1961 : 306) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า มี 6 ด้าน คือ

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกายและสติปัญญาความสามารถทางด้านทักษะร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ทศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ
2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ระดับการศึกษา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ทศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง สุขภาพร่างกาย ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ
3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการสอน ต่างๆ เช่น วิธีสอน ปฏิสัมพันธ์ทางด้านความรู้และความคิด
4. คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง ทศนคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ
5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนองเครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น
6. แรงผลักดันจากภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อมทางสังคม อิทธิพลของศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

✓ บลูม (Bloom. 1976 : 139) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปร คือ (ดูรูปที่ ๕๖)

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน
2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน เกิดความอยากเรียนอยากรู้ในสิ่งใหม่ ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาที่เรียน

ทัศนคติต่อเนื้อหาวิชา และสถาบัน การยอมรับความสามารถของตัวเอง เป็นต้น

3. คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียน การสอนที่นักเรียนจะได้รับ ได้แก่ คำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน

สุภาพพรรณ โคตรจรัส (2527 : 260) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ เซอร์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือ ความรู้เดิมของผู้เรียน

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ทัศนคติ นิสัยในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตน การปรับตัวและลักษณะทางบุคลิกภาพอื่น ๆ

2. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ วัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ที่อยู่อาศัย ความคาดหวังของบิดามารดาบรรยากาศของสถานที่เรียน รวมทั้งหลักสูตรและคุณภาพการสอน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาของผู้เรียนสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมในครอบครัว

2.1.1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 26) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์เข้ากับสิ่งของหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปตามกฎ

ภัทรา นิคมมานนท์ (2525 : 1 – 2) กล่าวถึง การวัดผลว่า เป็นการใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาหรือการตรวจสอบเพื่อให้ได้ปริมาณ จำนวน หรือ คุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือผลงานของนักเรียนแต่ละคน

เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ (2525 : 79) กล่าวว่า การวัดผล เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ (Level of Accomplishment) ของผู้เรียนว่าได้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาไปมากน้อยเพียงใด

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 21) ได้กล่าวว่า การวัดผล เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขซึ่งแสดงถึงคุณลักษณะ ปริมาณ เวลาของพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลสิ่งแวดล้อม หรือวัตถุที่ต้องการวัด จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการตรวจสอบระดับ

ความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ว่าเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใด โดยวัดจาก คะแนนการทดสอบ การสังเกต หรือการตรวจผลงานของนักเรียนแต่ละคน

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1.2.1 ความหมายของนิสัยทางการเรียน

นิสัยในการเรียน เป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมนั้นอาจมาจากทักษะในการเรียน และเทคนิคในการเรียน (zwrenn.1965 : 1-4)

สุวิมล ว่องวาณิช (2525 : 19-20) และฮอลท์แมน (Holtzman. 1965 : 17) ได้กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

1. การใช้เวลาเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อน หลัง ไม่หกลังเลียง รอเวลา ทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องไม่เป็นสาระเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา

2. วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผน ตระเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 105) กล่าวถึงนิสัยทางการเรียนว่า นิสัยทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2528 : 1) กล่าวว่านิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียนและการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยันอดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเองได้และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

สรุปนิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติจนเป็นประจำในทางการเรียนและเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจ มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะต้องมีลักษณะของความตั้งใจ มีการวางแผนการเรียน มีการจัดระบบการเรียน มีการแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ย่อท้อ

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิภาพ

2.1.3.1 ความหมายของบุคลิภาพ

อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 111) กล่าวว่า บุคลิภาพของบุคคลเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม บุคคลที่มีพันธุกรรมร่วมกันแต่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน อาจ

ก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกัน หรือแม้แต่วิถีชีวิตและพฤติกรรมเดียวกันก็อาจทำให้บุคลิกภาพต่างกันได้

ฮิลการ์ดและแอทคินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Hilgard and Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคลและวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา นอกจากนี้ ออลพอร์ท (Allport. 1967 : 28) ได้อธิบายว่าบุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้น

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัตราที่แสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา และพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกมานั้นจะเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ

สายสุรี จุติกุล (2511 : 8) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากคนอื่น ส่วนต่างๆนั้นได้แก่ อุปนิสัย ความสนใจ ทัศนคติ วิธีปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้ จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

เชิดศักดิ์ โฆวสินธุ์ (2520 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของบุคคลแต่ละคน และเป็นสิ่งที่ทำให้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

แสงเดือน ไยไธสง (2538 : 8) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเด่นโดยส่วนรวมของบุคคลแต่ละคนที่แสดงออกมาทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันจะทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกทั้งทางร่างกายและจิตใจ และเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

2.1.3.2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) กล่าวว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน เป็นต้น ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ

สำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการพัฒนาการทางกาย ทางจิตใจ และบุคลิกภาพ คือบุคคลที่อยู่รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคนและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทักษะ และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของมนุษย์ แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจอันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ว่าระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตวัยเด็กเป็นส่วนมาก

อีริกสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2530 : 42 ; อ้างอิงมาจาก Erikson. 1959) เชื่อว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดยั้งแต่ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 : 194 – 195) ได้กล่าวถึงลักษณะของประสบการณ์ที่มีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลไว้ดังนี้

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกันหรือต่างกัน มีผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทักษะ ประเพณี และคำสอนของสังคมนั้น
2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีผลให้บุคคลแต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้ามมีความก้าวร้าว ไม่ไว้วางใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

อลอง ภิรมณ์รัตน์ (2521 : 29 – 31) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อแม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้าน รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและระบบโลหิต ซึ่งเป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด
2. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรมประเพณี กฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า อิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์

ต่างๆ ที่บุคคลได้รับ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.1.3.3 ประเภทบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าโครงหน้าหรือโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อที่ว่ามนุษย์เรานั้นมีลักษณะทางสรีระหลายแบบ และแต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคลิกภาพหลายประเภท ดังนั้นจึงมีการแบ่งบุคลิกภาพออกเป็นหลายประเภท ดังนี้

จุง (Hergenhm. 1990 : 58 – 85 ; citing Jung. N.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบลงมือกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเองเชื่อตนเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

เครซเมอร์ (Sumuel. 1981 : 190 – 191 ; citing Kretschmer. 1921) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะ จึงแบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีระวิทยา สอดคล้องกัน 3 ประเภท

1. ประเภทที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนชอบแสวงหาความสบายไม่รีบร้อน ชอบสังคม สนุกสนาน รื่นเริง ไกรร่ง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว ข้อต่อ (Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ซันๆ ไม่ค่อยมีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกสนานอยู่เสมอ

ฟรีดแมน และโรสแมน (Friedman and Roseman. 1974 : 164) สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ไว้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพเร่งรีบ

ชอบการแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับการทำงานล่าช้า บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อนและไม่ก้าวร้าว มีลักษณะอื่นๆ ชอบการพักผ่อน และดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ ไม่ชอบฟันฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ในการทำงาน และไม่ค่อยชอบทำงานในเวลาอันรีบด่วน

2.1.3.3 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพ แบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค. ศ. 1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ โรสแมน (Rosemen) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากคนอื่นๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่า แก้วอี้ที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้วอี้เท่านั้น แสดงว่าคนไข้ส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้วอี้ ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรับร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรับแรง มักนั่งแก้วอี้แค่ตรงขอบแก้วอี้ จะได้ลุกขึ้นได้อย่างรวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่าผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย เพราะแต่เดิมนั้น พบว่า การมีคลอเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลานาน 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพของผู้ป่วยโรคหัวใจ และในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเขาใช้ชื่อว่า บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้าม เรียกว่า บุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้น ถือว่า เป็นการค้นพบที่สำคัญ เพราะบุคลิกภาพแบบ เอ มีปัจจัยเสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกปัจจัย ถ้าเปรียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจมากที่สุด (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : อ้างอิงมาจาก รังสิต น่มระฤก. 2532)

2.1.3.5 การวัดบุคคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลิกภาพแบบ บี

แบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์ .2537 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Friedman and Roseman. 1974) คือ

แบบวัดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Strutured Interview : SI) แบบสัมภาษณ์นี้มี

ถ้าเปรียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจมากที่สุด (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : อ้างอิงมาจาก รังสิต น่มระฤก. 2532)

2.1.3.4 การวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

แบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Friedman and Roseman. 1974) คือ

แบบวัดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Strutureed Interview : SI) แบบสัมภาษณ์นี้มีข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยมุ่งหวังให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทนได้ เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

แบบวัดที่ 2 มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scales : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานของตนเอง เช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ วัดความรู้สึกว่าในการทำงานผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการวัดความรู้สึกกดดันในการทำงาน

แบบวัดที่ 3 แบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey หรือ JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ย่อท้อต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่ามีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น

✓ 2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

เฮอร์ลอค (Hurlock. 1964 : 661) มีแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวดังนี้ คือ บิดา มารดาที่ยอมรับเด็ก ให้ความรัก ความสนใจ สร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้านและเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมา คือ ทำให้เด็กเป็นคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นมิตร มีอารมณ์มั่นคง ร่าเริง มีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร ระมัดระวังรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวมเท่าๆกับของตนเอง มีความตรงไปตรงมาไวใจได้ สามารถเผชิญกับชีวิตด้วยความมั่นใจ และมองตนเองได้ตรงกับความเป็นจริง

วิทยา นาควัชระ (2537 : 258-259) ได้สรุปลักษณะของความสัมพันธที่ดีระหว่างบุคคลในครอบครัวไว้ว่า ต้องประกอบไปด้วย การมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคง มีความศรัทธาต่อกัน มีความรัก มีวินัยรับผิดชอบ รู้จักบทบาทและหน้าที่ของแต่ละคน มีความปรารถนาดีต่อกัน และสามารถแสดงความรู้สึกทั้งหมดนี้ออกมาในปริมาณที่พอเหมาะ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเกิดจากการที่ผู้ปกครองให้ความรัก ความห่วงใย เอาใจใส่ในการเรียนของเด็ก และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก สิ่งเหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นให้เด็กมีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

ปัจจุบันโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้เป็นพลเมืองดี เพราะโรงเรียนมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสถาบันอื่น ดังนั้นโรงเรียนจึงควรตระหนักถึงบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ ดังที่ละเมียด ลิมอักษร (2519 : 23 – 28) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาแก่นักเรียนโดยตรง ดังนั้นโรงเรียนจึงเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด ที่จะทำให้นักเรียนได้พบสิ่งแวดล้อมทางการเรียนหลายอย่าง

เช่น ได้มีการสมาคมติดต่อกับครูและเพื่อนนักเรียนในวัยต่าง ๆ ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครู ได้เล่นและทำงานร่วมกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ได้อ่านหนังสือในห้องสมุด ได้ดูภาพยนตร์และโทรทัศน์ ได้ฟังวิทยุและสื่อสารต่าง ๆ ทางการศึกษาที่ครูจัดขึ้นเพื่อประกอบการสอน ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษทั้งสิ้น ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ

สุพิชญา ธีระกุล และคนอื่น ๆ (2524 : 182 – 187) ได้เสนอแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชาการเช่น การวางแผนแนวอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทดี ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ไม่มีเสียงดังรบกวน ภายในตกแต่งด้วยสิ่งสวยงาม เป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่น น่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงามได้แก่ภูมิทัศน์เพียงพอทั้งจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร คือแนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก หรือเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความมุ่งหมายทางการศึกษาและตรงกับความต้องการเด็กแต่ละวัย

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้

และถือว่าเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ สิ่งที่คุณจะพิจารณา คือ การจัดบทเรียนที่เป็นประโยชน์เหมาะสมกับวัย ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและเหมาะสมกับท้องถิ่น

4. สื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจะง่ายขึ้น การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของคุณว่า จะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

5. กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน คือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงและประดิษฐ์ เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลา เช่นกัน คุณจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาและเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียน หรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกละและสร้างบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนรู้จะช่วยให้คุณเรียนไม่รู้สึกละเบื่อ ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ตาม สถานที่ที่จะใช้เรียนต้องไม่มีเสียงรบกวนผู้เรียน และไม่วิเวกวังเวงหรือดูลึกลับจนน่ากลัว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ คุณจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนหรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจคุณจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อน และพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีสอน คุณถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักเรียนศึกษาต่างประเทศและการวิจัยการศึกษา ได้ระบุไว้แน่ชัดว่ายังไม่มีอุปกรณ์การสอนใด ๆ ในโลกนี้ที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถทางการสอนได้

สิริวรรณ ศรีพนล (2526 : 172) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มี

พัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือมีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นรวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเอง และรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดและแนวทางปฏิบัติแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

นพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์ (2527 : 48 – 67) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนและผู้สอนในแง่ของปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่าง ๆ มี 4 ประการ คือ

1. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนมิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น

2. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเอง เช่น การอภิปราย การโต้วาที การรายงานจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน และฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เกิดความรักและความสามัคคีในหมู่ผู้เรียน

3. ปฏิริยาระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์จะทำให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น และลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระและช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น

4. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ ความปลอดภัยจากกลิ่นควัน และเสียงรบกวนตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ

แอนเดอร์สัน (Anderson 1970 : 135 – 152) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะของบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการเรียนรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า และมีความสอดคล้องกัน
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือเครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนและมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้ง
7. ผู้สอนกับผู้เรียนทราบจุดประสงค์ และความหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชา อันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่ของผู้เรียน
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยขาดระเบียบ และขาดความรับผิดชอบ

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีประกอบด้วย วิธีการสอนของครูที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

✓ 2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.6.1 ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ประหยัด ทองมาก (2526 :8) กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนว่า ครูมีความสำคัญที่สุด เมื่อเด็กอยู่ในโรงเรียน ครูจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุดรองไปจากพ่อแม่ และได้ศึกษาความเจริญเติบโตของเด็กอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับธรรมชาติ จิตใจและความต้องการของเด็ก ครูจึงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ จิตใจและความประพฤติของเด็ก มีผู้กล่าวว่า ครูเป็นพ่อแม่คนที่สองของเด็ก กล่าวคือ ครูมิใช่เพียงแต่ให้ความรู้ในห้องเรียนอย่างเดียว แต่เป็นผู้อบรมกล่อมเกลานิรันดร์และความประพฤติของเด็ก ดังนั้นการที่เด็กจะมีความสุขและเรียนหนังสือได้ดีนั้น จึงอยู่ที่วิถีทางที่ครูจะ

ปฏิบัติต่อเด็ก ช่วยเหลือเด็กในด้านการเรียน การแสดงความรักความอบอุ่นต่อเด็ก การช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี และการเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางจิตใจให้แก่เด็ก

ธเนศ ขำเกิด (2533 : 7) กล่าวถึง ความผูกพันและเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียนว่า ครูควรแสดงพฤติกรรมทั้งในด้านคำพูด กิริยา ท่าทาง สีนํ้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความรัก ความเมตตาอย่างจริงใจ และมีเหตุผลด้วยความสม่ำเสมอ นักเรียนจะรู้และเข้าใจดีว่า ครูของเขามีความรักและความจริงใจต่อเขาเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะเป็นแม่แบบของนักเรียน และมีผลทางด้านจิตใจต่อการแสดง ความเคารพรัก ความศรัทธาในครูของเขาด้วยความจริงใจ หากครูสามารถครองหัวใจของนักเรียนได้ แล้ว ความรู้สึกที่ดีต่อกันจะสร้างสรรค์บรรยากาศในการเรียนการสอนที่สดชื่น มีความรัก ความผูกพัน เอื้ออาทร และให้อภัยต่อกัน

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2533 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสำเร็จในด้านการสอน ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน ภายใต้บรรยากาศ ปราศจากการข่มขู่ เด็กนักเรียนต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนเด็กจึงมีชีวิตผูกพันอยู่กับครู การแสดงออก นิสัยใจคอ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ย่อมมีอิทธิพลต่อผลการเรียนและสภาพจิตใจของเด็ก

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา (2533 : 15) กล่าวว่า ถ้ามีการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจึงเป็นแนวทางในการจัดสภาพการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบันมากที่สุด

นารี โนภิระ (2536 : 9) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนถือว่าสำคัญที่สุด นอกจากด้านการเรียนการสอน และการให้การอบรมแก่นักเรียนแล้ว ครูยังต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ มีความเมตตากรุณา มีเหตุผล มีบุคลิกภาพดี ให้ความรัก ความอบอุ่น เพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี และเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางจิตใจให้แก่เด็ก

พรรณี ข. เชนจิต (2538 : 253) ได้กล่าวถึงสัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียนว่า ครูมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนควรไม่ตึงเครียด ให้เด็กรู้สึกว่าเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับเขา พยายามมองสถานการณ์ต่างๆ ตามที่เด็กมอง อย่าเห็นว่าความกลัว ความวิตกกังวลของเด็กเป็นเรื่องไร้สาระ การสอนจึงไม่ควรบังคับให้เด็กต้องทำ แต่ควรให้มีบรรยากาศแห่งความอบอุ่น ปลอดภัย ซึ่งจะทำให้เด็กตั้งใจเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน โดยครูให้ความรัก ความเอาใจใส่ต่อนักเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู ตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

✓ 2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

✓ พยอมน ธีรุต (2540 :8) ให้ความหมายของความสัมพันธากับกลุ่มเพื่อนว่า หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันในห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการร่วมมือกันในด้านวิชาการ และด้านอื่นๆ ไป

✓ สมพร พรหมจรรย์ (2540 : 9) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใย ใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

✓ ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541 : 5) กล่าวว่าสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของนักเรียนทั้งด้านการใช้วาจา การแสดงกิริยาท่าทางอันประกอบด้วยลักษณะของการให้ความช่วยเหลือ รู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น รู้จักและเข้าใจตนเอง สนใจในความรู้สึกของเพื่อน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานกลุ่มและการปฏิบัติกับเพื่อนเป็นไปอย่างเหมาะสม

ณรงค์ เล็งประชา (2538 : 166) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัว หรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกต้อง และอาจนำเอาพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตนเอง กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ยึดมั่นในประเพณีน้อยลง สร้างค่านิยมและความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น
2. สอนให้รู้จักแบบแผนของการอยู่ร่วมกันในสังคมมากขึ้น เช่น การปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มในการเล่นกีฬา หรือทำงานร่วมกัน
3. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเสมอภาคเท่าเทียมกัน
4. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เช่น ความเป็นตัวของตัวเอง แบบของ

อารมณ์ เอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ความคิดเห็นของตนเอง ฯลฯ

5. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวมากกว่าการใช้อำนาจ
พนม ลิมอารีย์ (2529 : 38 - 39) กล่าวถึง อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อ
สมาชิก ๆ วัณหลายประการ คือ

1. กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาหรือการเรียนรู้ สามารถเกื้อหนุนการ
กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการได้ในบางโอกาส วิธีการที่สมาชิกแก้ปัญหา การจดจำ
บทเรียน การประพฤติปฏิบัติ การสร้างนิสัย และเจตคติ การดำเนินชีวิต การทำงาน ความ
ทะเยอทะยาน ตลอดจนความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายของบุคคล ล้วนอยู่ภายใต้อิทธิพลของ
กลุ่มทั้งสิ้น

2. กลุ่มเป็นเครื่องสนับสนุนและช่วยให้สมาชิกสามารถแสดงความรู้สึกนึกคิด
อาภักดิ์ต่าง ๆ ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี เช่น นายชุมพรถ้อยตามลำพังอาจไม่กล้า
วิจารณ์อะไร แต่พอเข้ากับกลุ่ม เขาก็มีกำลังใจดีขึ้น มีสติขึ้นในการที่จะแสดงออก จะเห็นได้ว่ากลุ่ม
ช่วยให้สมาชิกเกิดกำลังใจและสนับสนุนให้แสดงออกทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นใน
ตนเอง

3. กลุ่มช่วยสนองความต้องการของสมาชิก นั่นคือ การที่สมาชิกรวมกัน
เป็นกลุ่มนั้น แต่ละคนย่อมมีความต้องการอยู่ในจิตใจของตน ซึ่งบุคคลอื่นอาจจะทราบหรือไม่
ทราบก็ได้ และโดยธรรมชาติของมนุษย์นั้นย่อมจะอยู่คนเดียวไม่ได้ เพราะจะเกิดความเบื่อหน่าย
บุคคลทุกคนย่อมต้องมีพรรคพวกเพื่อนฝูง ต้องการความรัก ความยอมรับจากกลุ่ม จึงเป็นเหตุให้คน
มาเข้าร่วมกลุ่มกับคนอื่น ๆ มากขึ้น เพราะหวังว่ากลุ่มจะช่วยสนองความต้องการของตนได้ และกลุ่ม
ส่วนใหญ่ก็สามารถบำบัดความต้องการของสมาชิกได้

4. กลุ่มช่วยให้สมาชิกมองเห็นภาพของตนเอง (Perception of self) ชัดเจน
ขึ้น คือช่วยให้สมาชิกทราบว่าตนเป็นอย่างไร ความสวยงาม ความมั่นใจ ความภาคภูมิใจ สิ่งเหล่านี้
สมาชิกไม่สามารถรู้เห็นได้ด้วยตนเองอย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับบุคคลอื่น ๆ หรือกลุ่มที่จะสะท้อนให้เห็น
สภาพของสมาชิกแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร

5. กลุ่มมีอิทธิพลเหนือผลงานและการทำงานของสมาชิก จะเห็นได้จากการ
ทำงานของบุคคลแต่ละคน การที่บุคคลจะทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับเพื่อนใน
กลุ่ม ถ้าสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ก็จะทำให้สมาชิกส่วนน้อยมีความ
กระตือรือร้นตามไปด้วย

6. กลุ่มอิทธิพลในการช่วยตัดสินใจ ในกรณีที่มีปัญหาหรือมีสิ่งที่จะต้องเลือก

ต้องตัดสินใจ อาจใช้มติของกลุ่มเป็นเครื่องตัดสินใจได้ คือ การเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนออกความเห็นเกี่ยวกับวิธีที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการตัดสินใจ และยังก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันในหมู่สมาชิกอีกด้วย

7. กลุ่มอิทธิพลเหนือความกลัว ความวิตกกังวล ความห่อหุ้มใจของสมาชิก

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อนักเรียนในหลายๆด้าน ทั้งในด้านความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมต่างๆ ดังนั้น การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กระตือรือร้น และสามารถอยู่ในกลุ่มเพื่อนได้อย่างมีความสุข แต่ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับเพื่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง วิตกกังวล ห่อหุ้ม และไม่มีความสุขในการเรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1.1 งานวิจัยในประเทศ

สืบศักดิ์ สาร (2521 : 42-44) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกัน โดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเอง และจากการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองอย่างมาก ก็คือความรับผิดชอบของผู้เรียน

สบโชค พูลนวม (2533 : 22-45) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบและความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามเพศแล้ว นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เข้าสังคมได้ดี และควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนอื่น วิตกกังวล สับสนวุ่นวายใจ

2.2.1.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ริงเนสส์ (Ringness. 1968 : 141) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตภายในโรงเรียนกับนักเรียนเกรดเก้า พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้งด้านครอบครัว และในโรงเรียน นอกจากนี้มี พฤติกรรม ดื้อ ขัดขืน มีความพลุ่งพล่านทางอารมณ์ และมีอาการทางโรคประสาทมากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตนเองได้ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ดีมีความสับสนวุ่นวายใจ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เข้าสังคมได้ดี และควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนอื่น วิตกกังวล สับสนวุ่นวายใจ

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่นๆ (2525 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจาก โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่า ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

นภาพร เมษรักษ์วณิช (2515 : 65-67) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนและทักษะคิดในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2514 เขตพระนคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสำรวจนิสัยและทักษะคิดในการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นิสัยขยันหมั่นเพียร การใช้เวลา และทักษะคิดที่มีต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร และทักษะคิดในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่านิสัยทางการเรียน และทักษะคิดในการเรียน มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนเพื่อแสวงหาความรู้ในการพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนและการทำงานต่อไปในอนาคต

2.2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โพพแฮมและมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552-554) ศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนและการปรับตัวทางด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดย

ศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่างแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนและมีความสอดคล้องกับ มอริส (Morris.1961 : 23) ซึ่งศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นอกจากนี้ คอยโว (Koivo. 1983 : 2524-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการศึกษางานวิจัย พบว่า นิสัยทางการเรียน ทัศนคติในการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 126-127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ จำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ จำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ในการศึกษาจิตลักษณะพื้นฐานนั้น ศึกษาบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มากกว่าบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ โดยเฉพาะในกลุ่มคนโสด ส่วนกลุ่มที่มีครอบครัว และมีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ มากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชมพูนุช พงษ์ศิริ (2535 : 73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆแบบยอมยอม

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นคนที่รักความก้าวหน้า มีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความเครียด และมีความวิตกกังวล ในการทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

2.2.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไคลเวอร์และไวน์เนอร์ (Klewer and Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 –12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมาย ความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สตรูป และคนอื่นๆ (อัจนรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงจาก Strube and others. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายามและความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

บรูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535 : 28 ; Bumenthai. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ของนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นคนที่มีความเครียดสูงกว่าเด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชวาทซ์และคนอื่นๆ (ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก Schwartz and other. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ที่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งมั่นความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จ แต่จะไม่เอาตัวเองไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีมีความเพียรพยายามมุ่งมั่นความก้าวหน้าเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่มุ่งหวัง

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

✓ สมทรง สุวรรณเลิศ (2541 : 7-9) ศึกษาปัญหาการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย และในเด็กที่ฉลาดมากแต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน

ทำให้เด็กวิตกกังวล ไม่มีความสุข หรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียน ไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน

กวินทร์ ธรรมนุติ (2522 : 7-9) ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ ปล่อยปละละเลย ชอบบ่นจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ เมื่อมีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูก และ ไม่รู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ นอกจากนี้เด็กจะชอบทำงานที่ไม่ต้องออกแรง ชอบวิธีรวทางลัด หรือความสะดวกสบายต่าง ๆ

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 78) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง จำนวน 1,009 คน ผลการศึกษา พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบรคเคนริดจ์ (Breckenridge. 1955 : 80-249) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบและสามารถแสดง ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย

ฮอธุนาย (ประมวล ดิฉินสัน. 2520 : 44-51 ; อ้างอิงจาก Hamey.n.d. : 1659) ศึกษาพบว่า เด็กที่เติบโตในครอบครัวที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบบ่นจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ ก็จะถูกฝังทัศนคติเดียวกัน ให้เด็ก ทำให้เด็กกลายเป็นคนที่ขาดความเคารพนับถือตนเองขาดระเบียบแบบแผนในการทำงาน เชื่อยชา ไม่กระตือรือร้น ไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่มีความรับผิดชอบและเป็นตัวของตัวเองได้เลย

มาร์สโลว์ และวิลสัน (Marlow and Wilson. 1961 : 501-510) ศึกษาเด็กที่เรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับสติปัญญาสูงสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประสบความสำเร็จทางการเรียน ส่วน อีกกลุ่มหนึ่งไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน ทั้งหมด จำนวน 96 คน พบว่าเด็กที่มีประสบความสำเร็จ ทางการเรียนนั้น พ่อแม่ดูแลเอาใจใส่อย่างดี ยอมรับเด็ก ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มีความ ไว้วางใจเด็กในการกระทำสิ่งต่างๆ ยอมให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มีความไว้วางใจในการ กระทำสิ่งต่างๆ ยอมให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รวมทั้งให้กำลังใจเด็ก ไม่เร่งรัดเกี่ยวกับ ความสำเร็จทางการเรียนมากเกินไป ส่วนเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนจะมีคะแนนด้านต่างๆ ค่อนข้างต่ำ

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ทำให้ นักเรียนมีความรับผิดชอบในด้านการเรียนดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้รับความรักความเอาใจใส่จาก

ผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ให้ความไว้วางใจในการทำกิจกรรมทางการเรียน และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีกำลังใจในการเรียน และเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

2.2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524 : 21) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกิดจากผู้สอน วิธีสอน ผู้เรียน การซักถามและการถกเถียงทางวิชาการ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักศึกษาได้

วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์ (2536 : 78) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวะกลุ่มภาคเหนือ พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนร้อนอบอ้าว อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการแต่ละหลังอยู่ใกล้กัน ทำให้เกิดเสียงรบกวน ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการแออัดไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูที่มีความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนด้วยความเต็มใจ นักเรียนจะลดความวิตกกังวลและตั้งใจเรียนด้วยความสนใจ นอกจากนี้ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อบรรยากาศการเรียนการสอนไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

2.2.4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน และคนอื่น ๆ (Lewin and others. 1939 : 271 –279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย จะมีแนวโน้มให้เด็กมีนิสัยก้าวร้าว เห็นแก่ตัว ไม่มีความสามัคคี ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนั้นจะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคีปรองดองเป็นมิตรต่อกัน รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนมีบรรยากาศการเรียนที่สบายใจ น่าเรียน เพราะครูจัดความกดดันและความกลัวออกไปจากชั้นได้

บุธ (วิลาส ทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Butth. 1942) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับนักเรียน ให้ความเห็นอกเห็นใจนักเรียน รู้จักส่งเสริมการเรียนตามความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักเรียนจะเรียนได้ดีและมีความสามารถในการ

การปรับตัวได้สูง ซึ่งต่างกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีที่กดดันให้นักเรียนยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดนักเรียนจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

สแตรง (strang. 1958 : 248) ได้ศึกษาการทำงานเป็นกลุ่มของเด็กวัยรุ่นพบว่า เด็กแสดงความกลัวและไม่สบายใจในเรื่องการสอบ การพูดหน้าชั้น วิตกกังวลในเรื่องการสอบ นอกจากนี้ยังขาดความเข้าใจในบางวิชา ต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียน ตำราเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่ดี มีเสรีภาพเกินไป สภาพห้องเรียนมีความวุ่นวาย เวลาที่ใช้ก็ปรายใน ห้องเรียนไม่เพียงพอ

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่าบรรยากาศในชั้นเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีผลต่อการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันในสังคมของนักเรียน

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ ชินพันธ์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบและมโนภาพแห่งตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 –5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย มีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาธิปไตย นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย มีมโนภาพแห่งตนสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบอัตตาธิปไตยและแบบปล่อยปละละเลย

สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว (2526: 54) ศึกษาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 634 คน พบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยและแบบอัตตาธิปไตย มีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527:130-142) ได้ศึกษาเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ 10 แห่ง พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง และวิธีการสอนของอาจารย์ ส่วนปัจจัยที่มีผลให้นักเรียนศึกษาสนใจเรียนมากที่สุด 3 ปัจจัย คือ ผู้สอนเตรียมการสอนอย่างดี มีความเป็นกันเอง และกระตือรือร้นในการสอน ส่วนปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนไม่ดี บรรยายไม่ถูกวิธี ทำให้ชั้นเรียนน่าเบื่อ ปัญหาของนักศึกษา คือ เกียจคร้าน ง่วงนอน เบื่อ และขาดสมาธิ

2.2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไทย์แมน (Tiemann. 1942 : 657 – 664) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ กล่าวได้ว่า การสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้น เด็กยิ่งโตขึ้นเท่าไร ก็จะมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์มากขึ้นเพียงนั้น

เบ็ค (Beck. 1967 : 127 – 128) ศึกษาคุณลักษณะของครู โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนเกรด 6 จำนวน 2,108 คน พบว่า ครูที่ดีในสายตาของนักเรียน คือ ครูที่ให้ความรักความเอาใจใส่ มีท่าทางอบอุ่นเป็นกันเองกับนักเรียน สามารถสื่อความเข้าใจได้อย่างชัดเจนกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ สามารถควบคุมให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัยและมีวิธีการสอนที่สนใจให้นักเรียนอยากเรียน

แฟลนเดอร์และเลวิส (จิรวัดณ์ นิจนตร. 2528 : 27 - 28 ; อ้างอิงมาจาก (Flanders and Lewis. 1971) ได้ทดลองให้เด็กนักเรียนเรียนเนื้อหาเดียวกัน แต่สร้างบรรยากาศให้ต่างกัน พบว่าเด็กในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตย ครูสนใจนักเรียนเป็นอันดับแรก เน้นให้เด็กแสดงบทบาทต่าง ๆ และลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีความวิตกกังวลสามารถแก้ปัญหาได้ดี และมีบุคลิกภาพทางอารมณ์ ส่วนในชั้นเรียนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง เด็กจะมีความวิตกกังวลสูง เนื่องจากครูชอบออกคำสั่งและคอยบงการให้นักเรียนทำตามอยู่เสมอทำให้เด็กมีพฤติกรรมถอยหนี เชื่องช้าในด้านการเรียน ก้าวร้าวและเป็นปฏิปักษ์กับเพื่อนนักเรียนเรียนด้วยกัน รวมทั้งมีความสับสนทางอารมณ์ด้วย

โคแกน (Cogan. 1975 : 135 - 139) ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ยิ่งครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อกันมากเท่าใด

นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน นักเรียนที่มีความศรัทธาในตัวครูจะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียน ทั้งนี้เพราะครูให้ความรัก ความเข้าใจนักเรียนอย่างจริงใจ พร้อมทั้งยอมรับและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน และตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2535 : 97) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลขององค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะประสบปัญหาการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียน ทั้งนี้เพราะนักเรียนและเพื่อนมีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันในการเรียน มีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความสามัคคี เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

2.2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคพแลน (Kaplan. 1956 : 56) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม จำนวน 180 คน พบว่า นักเรียนที่ปรับตัวได้ดี คือ นักเรียนที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 69.6

กรอนแลนด์ (สุรัชย์ โกศิยะกุล. 2526 : 32 ; อ้างอิงมาจาก Groulund. 1959) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1971 : 5789 – A) ศึกษาความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนดีมีผลต่อการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนและทำให้สุขภาพจิตดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 700 คน เป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนชาย 105 คน และนักเรียนหญิง 125 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 235 คน เป็นนักเรียนชาย 108 คน นักเรียนหญิง 127 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 235 คน เป็นนักเรียนชาย 115 คน นักเรียนหญิง 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง สำนักงานเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 215 คน เป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน นักเรียนหญิง 42 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 36 คน นักเรียนหญิง 43 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 39 คน เป็นนักเรียนหญิง 40 คน มีระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane .1996:583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. จำแนกนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 215 คน โดยแบ่งเป็น
 - 1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน
 - 1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน
 - 1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน
2. จำแนกประชากรออกเป็น 3 ชั้นปี ได้แก่
 - 2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - 2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากประชากรแต่ละชั้นปี ในข้อ 1 โดยใช้ตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane .1996:583) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 215 คน คิดเป็นสัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 3 : 1

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเพศ

ชั้นประถมศึกษา ปีที่	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
4	105	35	125	42	230	77
5	108	36	127	43	235	79
6	115	39	120	40	235	79
รวม	328	110	372	125	700	235

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถาม ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

แบบสอบถามมีทั้งหมด 8 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ตอนที่ 3 แบบวัดบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัว เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () และเติมข้อความลงใน (.....) ให้สมบูรณ์

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....

5. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
() ค้าขาย
() รับจ้าง

6. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือน ประมาณบาท

7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

- () โสด
() คู่
() หม้าย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2 ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของเดิมศักดิ์ คทวณิช (2540 และสุรศักดิ์ อัครอารีสุข (2544)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภาค ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยได้จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.697 - 5.646

2.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8048

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องขวามือใดช่องหนึ่ง ใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน พอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันสำหรับอ่านหนังสือ					
00	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลา					
000	ข้าพเจ้าส่งงานที่ทำด้วยตนเองตรงตามกำหนดเวลา					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

3.2 ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของเต็มศักดิ์ คทวณิช (2540 และสุรศักดิ์ อัครอารีสุข (2544)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวอร์นี กรีทอง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภะ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t -test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยได้จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.770 – 6.062

3.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 3.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8048

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้ามีนัด ข้าพเจ้าไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจ ถ้ามีคนมาขัดจังหวะเวลาทำงาน					
000	ข้าพเจ้าเป็นคนกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ดีที่สุด					

เกณฑ์การให้คะแนน	ข้อความที่มีบุคลิกภาพแบบเอ	ข้อความที่มีบุคลิกภาพแบบบี
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมายของบุคลิกภาพ (อัจจรา วงศ์วัฒนมงคล.253:57-58)

คะแนนของแบบสอบถามบุคลิกภาพจะอยู่ระหว่าง 20 - 100 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนน	51 - 100	มีบุคลิกภาพแบบเอ
ผู้ที่ได้คะแนน	20 - 50	มีบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

4.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของชาติชาย หมั่น

สมัคร (2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนพล (2545) และศักดิ์ดา พยัคฆโส (2545)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวณีย์ กรีทอง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยได้จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.098 – 6.180

4.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 4.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8492

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองไม่ค่อยสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
00	ผู้ปกครองและข้าพเจ้ามีเวลาว่างไม่ตรงกัน					
000	ข้าพเจ้าจะปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหา					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

5.2 ศึกษาแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน ของ ชาติชา ย

หมั่นสมักร (2542) แสงอรุณ พจนพัฒนพล (2545) และศักดิ์ดา พยัคโส (2545)

สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวณี กริทอง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5.3 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยได้จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.200 – 7.100

5.4 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 5.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

โดยนาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7593

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง
เล็กน้อย		
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	1. <u>สถานที่เรียน</u> สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับลักษณะวิชา					
00	โรงเรียนตั้งอยู่ในที่การเดินทางไม่สะดวก					
0	2. <u>สื่ออุปกรณ์การเรียน</u> สภาพห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างพอเพียง					
00	สื่อการสอนมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.2 ศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ ชชาติชาย หมั่นสมัค (2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนพล (2545) และศักดิ์ดา พัยโส (2545)

6.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

6.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยได้ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 - 5.822

6.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 6.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8383

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำ

เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
000	1. <u>การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อ</u> <u>ครู</u> ข้าพเจ้าเชื่อฟังอาจารย์					
	ข้าพเจ้าไม่ชอบกระทำตามคำสั่งของ คุณครู					
0	2. <u>การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อ</u> <u>นักเรียน</u> คุณครูมีเหตุผลต่อข้าพเจ้าดี					
	คุณครูเข้มงวดไม่เป็นกันเอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับครู (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.2 ศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ ชาติชาย หมั่น

สมัคร (2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนพล (2545) และศักดิ์ดา พยัคโส (2545)

7.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t -test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยได้ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.749 – 4.933

7.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 7.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7479

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายได้					
00	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกันและกัน					

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

8.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

8.2 ศึกษาแบบสอบถาม ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ วิเชียร เกตุสิงห์

8.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 53 ข้อแล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทองและอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

8.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยได้ จำนวน 33 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.425 – 6.688

8.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 8.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9272

แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้เป็นแบบวัดความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความคิดของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีเนื้อหา ยุ่งยาก					
00	วิชาภาษาอังกฤษทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ					
000	ภาษาอังกฤษไม่สำคัญสำหรับข้าพเจ้า					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือซึ่งตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
00	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อมีคนมาชมว่าพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
000	ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่น่าสนใจ					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจงกรณาคัดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนเป็นประจำ

เกือบทุกครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบางครั้ง

น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งมาก

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งที่สุดจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	เกือบทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
00	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
000	ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการให้ความช่วยเหลือชาวต่างประเทศได้ เช่น ช่วยบอกทิศทาง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก	ข้อความที่มีความหมายทางลบ
	คะแนน	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง , มากที่สุด , เป็นประจำ	5	1
เห็นด้วย , มาก, บ่อยครั้ง	4	2
ไม่แน่ใจ , ปานกลาง , บางครั้ง	3	3
ไม่เห็นด้วย , น้อย , นานๆครั้ง	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, น้อยที่สุด, น้อยครั้งที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ทัศนคติปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง ในการเก็บข้อมูล และในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง จำนวน 235 ฉบับและรับคืนมาได้ครบทุกฉบับ ระหว่างวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2547 ถึง 25 กุมภาพันธ์ 2547

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 235 ฉบับ พบว่าสมบูรณ์ ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้าน

สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ t – test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัวและตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.1.2 วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Mean Squares)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ ในที่นี้คือค่าสมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน ในที่นี้คือสมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - Distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
X_1	แทน	ชาย
X_2	แทน	หญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
X_5	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

X_5	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X_6	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X_7	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_8	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
X_9	แทน	อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
X_{10}	แทน	อาชีพค้าขาย
X_{11}	แทน	อาชีพรับจ้าง
X_{12}	แทน	สถานภาพโสด
X_{13}	แทน	สถานภาพคู่
X_{14}	แทน	สถานภาพหม้าย
X_{15}	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_{16}	แทน	บุคลิกภาพ
X_{17}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_{18}	แทน	ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน
X_{19}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{20}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา อาชีพผู้ปกครองและสถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปร จำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา อาชีพผู้ปกครองและสถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรส
ของผู้ปกครอง

ปัจจัยที่ศึกษา		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	110	46.80
	หญิง	125	53.20
	รวม	235	100.00
ชั้นปี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	86	36.60
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	68	28.90
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	81	34.50
	รวม	235	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง	อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	36	15.30
	อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	81	34.10
	รับจ้าง	119	50.60
	รวม	235	100.00
สถานภาพ สมรสของผู้ปกครอง	โสด	11	4.70
	คู่	171	72.00
	หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่	55	23.30
	รวม	235	100.00

จากตาราง 2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจำนวน 235 คน เมื่อจำแนกตามเพศที่ศึกษาเป็นเพศหญิง (X_2) มากที่สุดจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 เป็นเพศชาย (X_1) จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง (X_{11}) มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 อาชีพรองลงมามีอาชีพค้าขาย (X_{10}) มีจำนวน 81 คิดเป็นร้อยละ 34.10 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 และเมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ปกครองพบว่าสถานภาพคู่

(X_{13}) มากที่สุด มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 และสถานภาพหม้าย (X_{14}) มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 สถานภาพโสด มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปร จำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง นิัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนและทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปร จำแนกตามอายุ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง นิัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S	การแปลผล
อายุ (X_3)	10.88	1.00	วัยเด็กตอนปลาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7)	2.60	.87	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8)	7,193.19	4,840.86	ต่ำ
นิัยทางการเรียน (X_{15})	3.14	6.14	ดีพอใช้
บุคลิกภาพ (X_{16})	58.34	7.95	แบบเอ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17})	3.59	9.87	ดีพอใช้
ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18})	46.46	7.92	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19})	3.67	8.28	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20})	3.39	6.69	ดีพอใช้
ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน(Y)	3.53	11.66	ทางบวก

จากตาราง 3 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 235 คน จำแนกตามอายุ(X_3) อยู่ในวัยเด็กตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X_8) อยู่ในระดับต่ำ นิัยทางการเรียน (X_{15}) อยู่ในระดับดีพอใช้ บุคลิกภาพ (X_{16}) เป็นแบบเอ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

ผู้ปกครอง (X_{17}) ดีพอใช้ ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18}) ดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) อยู่ในระดับดี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20}) อยู่ในระดับดีพอใช้ และมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (Y)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าปัจจัยทั้งหมด 20 ปัจจัย ชาย (X_1) หญิง (X_2) อายุ (X_3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ (X_9) อาชีพค้าขาย (X_{10}) อาชีพรับจ้าง (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครองโสด (X_{12}) สถานภาพคู่ (X_{13}) สถานภาพหม้าย (X_{14}) นิสัยทางการเรียน (X_{15}) บุคลิกภาพ (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20}) และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (Y)

ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมต่อการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษ
โดยนาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	Y
X ₁	1	-1.000**	.044	.066	-.128**	.055	-.078	-.020	-.115	.055	.022	.115	-.058	-.015	-.163**	-.227**	-.248**	-.318**	-.194**	-.133**	-.316**
X ₂		1	-.044	-.066	.128**	-.055	.078	.020	.115	-.055	-.022	-.115	.058	.015	.163**	.227**	.248**	.318**	.194**	.133**	.316**
X ₃			1	-.865**	.076	.794**	-.060	.073	.098	-.146**	.078	-.054	-.006	.016	-.027	.009	-.062	-.059	-.131**	.013	-.57
X ₄				1	-.485**	-.551**	.167**	-.061	-.176**	.100	.026	.083	-.048	-.086	.037	-.006	.104	.078	.168**	.067	.108
X ₅					1	-.463**	-.256**	.055	.224**	.090	-.252**	-.053	-.052	.081	.041	.025	-.075	-.072	-.054	-.076	-.026
X ₆						1	.055	.010	-.035	-.187**	.215**	-.034	.001	.001	-.077	-.018	-.034	-.011	-.118	.005	-.065
X ₇							1	.283**	.033	.107	-.121	-.037	.125	-.104	.217**	.224**	.349**	.296**	.213**	.169**	.310**
X ₈								1	.241**	-.066	-.103	-.021	-.017	.051	.121	.107	.063	.037	.083	.018	.149**
X ₉									1	-.308**	-.407**	-.038	-.058	.100	.139**	.090	.065	-.029	.081	.061	.161**
X ₁₀										1	-.735**	.094	-.039	.001	.045	-.012	.072	.144**	.135**	.103	-.036
X ₁₁											1	-.063	.065	-.057	-.156**	-.065	-.130**	-.123	-.129**	-.148**	-.091
X ₁₂												1	-.362**	-.075	-.208**	-.142**	-.010	-.018	.070	-.028	.015
X ₁₃													1	-.881**	.213**	.253**	.176**	.107	.035	.008	.071
X ₁₄														1	-.119	-.184**	-.180**	-.118	-.051	.008	-.077
X ₁₅															1	.431**	.449**	.249**	.270**	.237**	.445**
X ₁₆																1	.388**	.302**	.213**	.221**	.386**
X ₁₇																	1	.568**	.644**	.500**	.603**
X ₁₈																		1	.515**	.389**	.520**
X ₁₉																			1	.414**	.626**
X ₂₀																				1	.457**
Y																					1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพรับราชการ (X_9) นิสัยทางการเรียน (X_{15}) บุคลิกภาพ (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20})

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1)

ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 9 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) อาชีพค้าขาย (X_{10}) อาชีพรับจ้าง (X_{11}) สถานภาพโสด (X_{12}) สถานภาพคู่ (X_{13}) สถานภาพหม้าย (X_{14})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 และตาราง 6

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	7	31944.904	4563.558	43.903**
Residual	227	23595.607	103.945	
Total	234	55540.511		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่ามีตัวแปร 7 ตัวแปร ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 6 ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₉	.731	.099	.393	.626	.391	149.780**
X ₁₉ X ₁₅	.567	.116	.226	.688	.473	104.270**
X ₁₉ X ₁₅ X ₁₈	.287	.107	.148	.715	.511	80.508**
X ₁₉ X ₁₅ X ₁₈ X ₁₀	-4.620	1.430	-.143	.729	.531	65.159**
X ₁₉ X ₁₅ X ₁₈ X ₁₀ X ₂₀	.376	.113	.163	.743	.552	56.530**
X ₁₉ X ₁₅ X ₁₈ X ₁₀ X ₂₀ X ₁	-3.630	1.421	-.118	.751	.564	49.164**
X ₁₉ X ₁₅ X ₁₈ X ₁₀ X ₂₀ X ₁ X ₇	1.979	.812	.112	.758	.575	43.903**

$$a = 20.878$$

$$R = .758$$

$$R^2 = .575$$

$$SE = 10.195$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่ามีตัวแปร 7 ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₉) นิสัยทางการเรียน (X₁₅) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X₁₈) อาชีพค้าขาย (X₁₀) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₂₀) เพศชาย (X₁) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₇) โดยตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรรวมกันพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้ร้อยละ 57.50

จากผลในตาราง 6 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y} = 20.878 + .731X_{19} + .567X_{15} + .287X_{18} - 4.620X_{10} + .376X_{20} - 3.630X_1 + 1.979X_7$$

และสมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z = .393X_{19} + .226X_{15} + .148X_{18} - .143X_{10} + .163X_{20} - .118X_1 + .112X_7$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 700 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนชาย 105 คน และนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 108 คน นักเรียนหญิง 127 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 115 คน เป็นนักเรียนหญิง 120 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 235 คน

เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คนเป็นนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 36 คน นักเรียนหญิง 43 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 39 คนเป็นนักเรียนหญิง 40 คน ที่มีระดับค่าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane . 1996 : 583) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ซึ่งแบ่งเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.697 – 5.646 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8048

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.770 – 6.062 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8048

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.098-6.180 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8492

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.200 - 7.100 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7593

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055-5.822 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8383

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.760-4.933 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7479

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 33 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.425-6.688 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9272

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง จำนวน 235 ฉบับและรับคืนมาได้ครบทุกฉบับ ระหว่างวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2547 ถึง 20 กุมภาพันธ์ 2547
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 235 ฉบับ นำมาคัดเลือก พบว่าสมบูรณ์ ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัวและตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัวและตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ t -test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม

ล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7)

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพรับราชการ (X_9) นิสัยทางการเรียน (X_{15}) บุคลิกภาพ (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20})

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1)

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมี 9 ตัวแปร ได้แก่ (X_3) อายุ (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_5) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_6) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_{10}) อาชีพค้าขาย (X_{11}) อาชีพรับจ้าง (X_{12}) สถานภาพโสด (X_{13}) สถานภาพคู่ (X_{14}) สถานภาพหม้าย

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มี 7 ตัวแปร โดยเรียงจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) นิสัยทางการเรียน (X_{15}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{18}) อาชีพค้าขาย (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{20}) เพศชาย (X_1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 57.50

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เขียนได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 20.878 + .731 X_{19} + .567 X_{15} + .287 X_{18} - 4.620 X_{10} + .376 X_{20} - 3.630 X_1 + 1.979 X_7$$

5.2 สมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .393 X_{19} + .226 X_{15} + .148 X_{18} - .143 X_{10} + .163 X_{20} - .118 X_1 + .112 X_7$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ตัวแปรได้แก่ เพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพรับราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจ นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1.1 นักเรียนหญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนหญิงสามารถเรียนรู้ทางภาษาได้ดี และมีความถนัดทางภาษามากกว่า นักเรียนหญิงจะมีพัฒนาการเร็วกว่านักเรียนชาย ความสนใจทางด้านภาษาของนักเรียนหญิงจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าชาย การเรียนทางด้านภาษานั้นต้องอาศัยการฝึกฝน ต้องกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ประสิทธิ์ บุญมา (2527 : 98) ซึ่งศึกษาทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนหญิงมีความพอใจ ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการศึกษามากกว่านักเรียนชาย ความสนใจทางด้านภาษาของเด็กหญิงจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าชาย ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสนใจ เอาใจใส่ รู้สึกชอบในการเรียนรู้ มีพฤติกรรมด้านการเรียนที่มีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับมากคือ มีการตั้งใจเรียนอยู่เสมอ รู้จักเอาใจใส่ต่อการเรียน ทำการบ้านด้วยตนเอง ตลอดจนรู้จักจัดสรรเวลาให้เป็นประโยชน์และมีการปฏิบัติตนในห้องเรียนอย่างเหมาะสม มีความตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน ชักถามเมื่อไม่เข้าใจ มีการจดบันทึกในสิ่งที่ได้เรียนรู้ มีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอน ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะทำให้นักเรียนหญิงประสบผลสำเร็จในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคอยโว(Kolvo. 1983 : 2-35) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ด้านด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย ทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ มีรายได้ประจำเดือนเพียงพอกับค่าใช้จ่ายของนักเรียน สามารถดูแลนักเรียนให้ได้รับความสะดวกสามารถจัดหาอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนได้ ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน ไม่มีความวิตกกังวลในการมาเรียน นักเรียนจึงมีความพร้อมในการเรียน ดังนั้นจึงส่งผลให้ฐานะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.4 อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียนและเห็นว่า ในสังคมทุกวันนี้ ภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องกับผู้คนในชีวิตประจำวันอย่างมาก โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ๆ ผู้ปกครองที่มีอาชีพที่มั่นคงย่อมมองเห็นคุณค่าในด้านการเรียนและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ดังนั้นทัศนคติของนักเรียนจึงเอนเอียงไปหาทัศนคติของบิดา มารดา ซึ่งคลุกคลีกับเด็กมาตั้งแต่เล็กจนโต ดังคำกล่าวของ สุชา จันทรเอม (2515 : 157) ที่ว่า บิดา มารดา มีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่เด็ก และตรงกับคำกล่าวของ ประมวล

ดิดคินสัน (2526: 36) ที่ว่าลูกๆของเราจะเรียนได้ดีขึ้น เรียนได้เร็วขึ้นหรือมีวิธีเรียนต่างจากคนอื่น ย่อมขึ้นอยู่กับการส่งเสริมอย่างเหมาะสมของพ่อแม่ ดังนั้น อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ดังนั้นจึงส่งผลให้อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.5 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจในการเรียน มีการวางแผนการเรียน ทบทวนบทเรียน รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน มาเรียนและเข้าห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา เมื่อครูให้การบ้านก็มีความรับผิดชอบในการทำงาน เมื่อครูสั่งงานก็ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง เมื่อมีข้อสงสัยก็รู้จักซักถาม

รู้จักค้นคว้าหาความรู้ ท่องคำศัพท์ เปิดพจนานุกรม อยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ โปพัม และมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552-554) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนได้ผลสอดคล้องกันคือ นักเรียนที่มีนิสัยการเรียนที่ดี จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนสม่ำเสมอ มีความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นจึงส่งผลให้นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.6 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ บุคลิกภาพของนักเรียนที่แสดงให้เห็นภายนอก แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่รักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้นในการเรียน รู้จักแก้ปัญหาเมื่อมีปัญหาในการเรียน รู้จักการทำงานด้วยความรวดเร็วและเรียบร้อย มีความอยากรู้อยากเห็น นักเรียนที่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ได้รับความรักเอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจก็จะสามารถพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไควเวอร์ และไวน์เดอร์ (Klewer and Weidner. 1987 : 204) ที่ศึกษาเรื่องลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และปรารถนาความสำเร็จ : ศึกษาในกรณีการ ตั้งเป้าหมาย ความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า นอกจากนี้ สตรูบ และโบลันด์ (Strube and Boland. 1987 : 50 (2) ; 413-420) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของการทำงานมากกว่าความล้มเหลว ดังนั้นจึงส่งผลให้บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครอง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความรู้สึกสนิทสนม ไว้วางใจ ผู้ปกครองมีความดูแลเอาใจใส่ ดูแลทุกข์สุข ให้การอบรมสั่งสอน สามารถเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ ทำให้เด็กเป็นคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นมิตรและมีความมั่นคง ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนทั้งของนักเรียนและผู้ปกครองในด้านที่ดีโดยทั้งสองฝ่ายต่างปฏิบัติตามหน้าที่ของตน ให้ความรัก ความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อมีปัญหาก็สามารถปรึกษารื้อกันได้นั้น ดังนั้นจึงส่งผลให้สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.8 ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนการสอนที่ดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะ สถานที่เรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้ดี ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน สื่อและอุปกรณ์มีความทันสมัยและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ ลอร์เรนซ์ (Lawrence.1976 : 418) กล่าวว่า ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจเรียน และ รอเจอร์ส (Rogers.1969 : 118) กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่เกิดจากความจริงใจ การยอมรับ และการเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน จะทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ สะดวกใจในการเรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจและแรงกระตุ้นในการเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุพิชญา ชีระกุลและคนอื่นๆ (2524 : 182-187) ที่กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนได้แก่ ห้องเรียนที่มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าว ไม่มีเสียงรบกวน สภาพห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ กิจกรรมต่างๆในการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและน่าสนใจ ดังนั้นจึงส่งผลให้ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.9 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนมีความสนใจในการเรียน มีความรู้สึกศรัทธาในตัวครู รู้สึกไว้วางใจ สามารถพูดคุยเกี่ยวกับการเรียน กล้าซักถามครู เมื่อไม่เข้าใจ ให้ความสนทนสนม มีความนอบน้อมต่อครู และเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู นักเรียนจะเกิดความรู้สึกเป็นกันเองกับครู มีความสุขในการเรียนทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนก็จะเป็นบรรยากาศที่อบอุ่น นักเรียนเต็มใจที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ อุปรมัย (2527 : 35) ที่กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และ (วิลาส บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Buth. 1942) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่าบรรยากาศทางการเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนนั้นจะส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น และจะตั้งใจเรียน และมีทัศนคติทางบวกในการเรียนเพิ่มขึ้น เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น

จึงส่งผลให้สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.10 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนดี เพื่อนเป็นสิ่งสำคัญและนักเรียนต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทำให้เกิดความสบายใจ อบอุ่นใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ห่วงใยและไว้วางใจกัน เมื่อมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและในเรื่องส่วนตัวก็สามารถปรึกษาเพื่อนในห้องได้ ดังที่ เฟลด์แมน และ นิวคอมป์ (ประกอบ คูปรัตน์. 2525 : 179 –108 ; อ้างอิงมาจาก Feldman and Newcomb. 1973) กล่าวว่า เพื่อนสามารถช่วยเหลือใน

ด้านการเรียน เพื่อนทำให้นักเรียนมีความมั่นใจยิ่งขึ้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในด้านการเรียน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชั้นเรียน ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคี มีความเชื่อเพื่อเผื่อแผ่ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน ขยันอ่านหนังสือ ดังนั้นจึงส่งผลให้สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย กล่าวคือ

เพศชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เพศชายมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะ ตามลักษณะธรรมชาติของเพศชายมักจะมีความถนัดทางด้านภาษาน้อยกว่าเพศหญิงและในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการกล้าแสดงออกในการพูด การแสดงบทบาทสมมติ ในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้เพศชายมีความเขินอายในการแสดงออก นักเรียนชายบางคนไม่ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้น ไม่เห็นความสำคัญของการเรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงส่งผลให้เพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มี 9 ตัวแปร ได้แก่ อายุ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง สถานภาพโสด สถานภาพคู่ สถานภาพหม้าย

3.1 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมากบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกันนักเรียนที่มีอายุมากบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่มีอายุมากบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนที่อายุมากขึ้น มีความสามารถในการเรียน สามารถใช้วิจารณญาณในการคิด ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีความสามารถในการปรับตัวที่ดี มีสมาธิในการเรียน สามารถจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เรียนได้ในเวลาที่มากขึ้น การสั่งสมความรู้ที่ได้รับ ทำให้เรียนด้วยความเข้าใจและมั่นใจ ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บุคคลที่มีอายุมากขึ้น ระดับวุฒิภาวะจะเจริญขึ้นตามวัย

ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่อายุมากบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะ เมื่ออายุมากขึ้น นักเรียนกำลังจะย่างเข้าสู่วัยรุ่น ร่างกายจะเกิดการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งด้านจิตใจ ก่อให้เกิดความเบื่อน่ายในการเรียน ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจนเป็นผลทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนไปด้วย

3.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนดี มีความประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ในเกณฑ์ดี ตั้งใจเรียนชอบช่วยเหลืองานเพื่อน รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนดี เพราะนักเรียนเพิ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงจากนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น มาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายทำให้เกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ในทางตรงกันข้ามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับอายุ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากประถมศึกษาตอนต้น มาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและการเรียนก็มีระดับความยากในเนื้อหาวิชามากขึ้น อีกทั้งยังติดขัดอยู่กับการชอบเล่นกับเพื่อน

3.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะ นักเรียนได้เรียนรู้วิชาการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษพอสมควร ทำให้สามารถสื่อสาร เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในหลักภาษามากยิ่งขึ้น สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้

ในทางตรงกันข้าม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะนักเรียนยังติดอยู่กับการชอบเล่น การคบเพื่อนที่เกเรไม่สนใจการเรียนไม่ตั้งใจเรียนและขาดเรียนบ่อย เรียนไม่ทันเพื่อน ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน และเป็นระยะที่กำลังเตรียมที่จะย่างเข้าสู่วัยรุ่น

1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีภาระหน้าที่ในการที่จะศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษา จำเป็นต้องตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งมีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษาที่ดี จึงมีความจำเป็นที่จะต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมและเอาใจใส่ในการเรียนให้มากขึ้น

ในทางตรงกันข้าม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมองว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเรียนแล้วไม่สามารถนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ต้องขวนขวายหาความรู้จึงไปมุ่งเน้นการเรียนในวิชาอื่น นอกจากนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนกำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น และมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความวิตกกังวลในรูปร่างหน้าตา ของตนเอง เริ่มรู้สึกสนใจเพศตรงข้าม จึงพยายามทำตัวให้เป็นจุดเด่น เป็นที่ดึงดูดใจของเพศตรงข้าม ทำให้ละเลยการเรียน และขาดความเอาใจใส่ในการเรียน

3.5 อาชีพค้าขาย ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกันผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ อาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ต้องติดต่อสื่อสารกับคนหลายคน

ผู้ประกอบการมีความคิดว่าการที่จะมีความรู้ในสังคมยุคปัจจุบันนี้ ต้องมีการพัฒนาทั้งทางด้านวิชาการ ความรู้ต่างๆ อีกทั้งสิ่งที่สำคัญของการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ก็คือ การมีความรู้ดีทางด้านภาษาอังกฤษ จึงมีการส่งเสริมให้บุตรหลานได้เรียนรู้และเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษจึงทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ในทางตรงกันข้าม ผู้ประกอบการที่มีอาชีพค้าขายบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าอาชีพค้าขายไม่ต้องการความรู้ที่มากมายจนเกินไป คิดเพียงแต่ว่าอาชีพค้าขายใครๆก็สามารถทำได้เพียงแค่มีความรู้พื้นฐานก็เพียงพอแล้ว ทำให้นักเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านการเรียนอย่างเต็มที่

3.6 อาชีพรับจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีอาชีพรับจ้างบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการที่มีอาชีพรับจ้างบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ประกอบการที่มีอาชีพรับจ้างบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว พยายามหารายได้มาจุนเจือครอบครัว รู้จักวางแผนในการใช้จ่ายในเรื่องการเงินดี รู้จักใช้จ่ายตามฐานะของตนเอง มีชีวิตครอบครัวที่ดี มีความสุข เป็นครอบครัวที่อบอุ่น พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดี และให้ความสำคัญกับการเรียนเพราะต้องการที่จะให้บุตรหลานมีอนาคตที่ดี มีความรู้สูงๆจะได้ไม่ลำบาก และต้องการยกระดับฐานะทางครอบครัวให้ดีขึ้น ทำให้นักเรียนได้เห็นถึงความมานะพยายาม มีความกระตือรือร้นในการเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน ตามความมุ่งหวังของผู้ประกอบการ

ในทางตรงกันข้ามผู้ประกอบการที่มีอาชีพรับจ้างบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะ ผู้ประกอบการมีอาชีพที่ไม่มั่นคง มีรายได้ที่ไม่แน่นอน ทำให้เกิดความเครียด ไม่รู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินตามฐานะของตน มีความเป็นอยู่ที่ไม่มั่นคง ทำให้สภาพครอบครัวไม่อบอุ่น นักเรียนเกิดความวิตกกังวล ทำให้ไม่มีกำลังใจในการเรียน ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าในการเรียน

3.7 สถานภาพโสด ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานภาพโสดบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกันผู้ประกอบการที่มีสถานภาพโสด บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ประกอบการที่มีสถานภาพโสดบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อนักเรียน ให้ความรัก คอยดูแลเอาใจใส่ มี

ความห่วงใยเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆและให้การดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอนได้อย่างเต็มที่ และไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาที่ต้องให้กับครอบครัวหรือคู่สมรส ไม่มีการรับผิดชอบต่อครอบครัวจึงมีเวลาที่จะทุ่มเทและให้การสนับสนุนด้านการเรียนอย่างเต็มที่

ในทางตรงกันข้ามผู้ปกครองที่มีสถานภาพโสดบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีอิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆเพียงลำพัง ไม่มีที่ปรึกษาบางครั้งทำให้ตัดสินใจผิดพลาด อาจเกิดภาวะการเปลี่ยนงานง่าย ๆ เมื่อเกิดความไม่พอใจ ทำให้ไม่มีความมั่นคงทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในชีวิต ทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะปรึกษาพูดคุยหรือแสดงความคิดเห็นใดๆ อาจทำให้นักเรียนไม่สนิทสนมกันเท่าที่ควร

3.8 สถานภาพคู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพคู่บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน ผู้ปกครองที่มีสถานภาพคู่ บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้ปกครองที่มีสถานภาพคู่บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะเมื่อครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดความสุขในครอบครัว ประกอบกับคนที่มีความรักแล้วจะไม่ยัดเยียดงานเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต แต่จะยึดครอบครัวเป็นหลัก ทำให้มีการดูแลครอบครัวที่ดี มีการเอาใจใส่ซึ่งกันและกันอยู่เสมอ นักเรียนก็มีสัมพันธภาพที่ดีต่อครอบครัว ส่งผลให้เกิดสุขภาพจิตดี มีความสนใจในการเรียน

ในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองที่มีสถานภาพคู่ บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองมีสัมพันธภาพที่ไม่ดี ผู้ปกครองเกิดความขัดแย้ง มีปัญหาในครอบครัว เกิดการทะเลาะวิวาท ทำให้ครอบครัวไม่อบอุ่น ไม่มีความสุขในชีวิตครอบครัว ส่งผลต่อสภาพจิตใจของคนในครอบครัว ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวล ไม่สนใจการเรียน

3.9 สถานภาพหม้าย ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพหม้าย บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน ผู้ปกครองที่มีสถานภาพหม้าย บางคนอาจมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้ปกครองที่มีสถานภาพหม้าย บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองของนักเรียนมีการปฏิบัติตนต่อนักเรียนดี สามารถให้ความรักและความอบอุ่น เป็นทั้ง บิดา และมารดา จึงมีการดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดีทั้งในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้เพราะกลัวว่านักเรียนจะเกิดปมด้อย ไม่ทัดเทียมกับคนอื่น ดังนั้น ผู้ปกครองจึงส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเรียนอย่างเต็มที่

ในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองที่มีสถานภาพหม้าย บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแล เอาใจใส่ มีความจำเป็นต้องหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นภาระที่หนัก ทำให้ไม่มีเวลาอบรม ดูแล ถ้าครอบครัวที่เกิดจากการหย่าร้างจะทำให้เด็กขาดความอบอุ่น เกิดความเบื่อบ้านรวมถึงการเรียน คิดว่าตนเองไม่มีความสุขเหมือนคนอื่น ๆ จึงทำให้เป็นคนที่มีความประพฤติไม่ดี เกเรในที่สุด

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ตัวแปร โดยเรียงลำดับตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู นิัยทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน อาชีพค้าขาย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพศชาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้ง 7 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 57.50

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเอง ให้ความห่วงใย ให้ความสนใจ คอยช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาต่างๆ นักเรียนจะมีความอบอุ่นมีความรู้สึกดีต่อครู ทำให้มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ในด้านการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ บุช (วิลเลต บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Bush. 1942 : 645-656 ; Journal of Educational Research.) ที่ศึกษาพบว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนนั้น จะส่งเสริมให้เด็กได้ปรับตัวดียิ่งขึ้น และตั้งใจ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกันข้าม ถ้าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดีนั้น จะเป็นตัวทำลายศักยภาพของเด็กให้ด้อยลงไปด้วย ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงมีความสัมพันธ์มากที่สุดจึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.2 นิัยทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับสอง แสดงว่า นักเรียนที่มีความสนใจและตั้งใจในการเรียน รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน มาเรียนและเข้าห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา เมื่อครูให้การบ้านก็มีความรับผิดชอบในการทำงาน เมื่อครูสั่งงานก็ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง เมื่อมีข้อสงสัยก็รู้จักซักถาม รู้จักค้นคว้าหาความรู้ ท่องคำศัพท์ เปิดพจนานุกรม อยู่เสมอ ซึ่งตรงกันข้ามถ้านักเรียนมีนิสัย

ทางการเรียนที่ไม่ดี ไม่สม่ำเสมอในการในการใช้เวลาเรียนไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่มีการวางแผนในการเรียน ไม่แบ่งเวลาเรียนหรือทบทวนบทเรียน ไม่รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ไม่มีความขยันอดทน ไม่มีความรับผิดชอบ ทำให้นักเรียนไม่มีความภาคภูมิใจใจตนเองและไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นนิสัยทางการเรียน จึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.3 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับสาม แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยวิธีการสอนของครูที่ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ มีการเตรียมการสอนที่ดี มีการใช้สื่อประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น รวมทั้งสถานที่เรียน มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้ดี ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน สื่อและอุปกรณ์มีความทันสมัยและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน ส่งผลให้นักเรียน

มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ ลอร์เรนซ์ (Lawrence.1976 : 418) กล่าวว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจอารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจเรียน และรอเจอร์ส(Rogers.1969 : 118) กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่เกิดจากความจริงใจ การยอมรับ และการเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน จะทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ สะดวกใจในการเรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจและแรงกระตุ้นในการเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุพิชญา ธีระกุลและคนอื่นๆ (2524 : 182-187) ที่กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนได้แก่ ห้องเรียนที่มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าว ไม่มีเสียงรบกวน สภาพห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ กิจกรรมต่างๆในการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและน่าสนใจ ดังนั้นลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนจึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.4 อาชีพค้าขาย ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับสี่ แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย เห็นความสำคัญของการเรียน ทั้งนี้เพราะอาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ต้องติดต่อดูแลสื่อสารกับคนหลายคน ผู้ปกครองมีความคิดว่าการที่จะมีความรู้ในสังคมยุค

โลกาภิวัตน์ก็คือ การมีความรู้ดีทางด้านภาษาอังกฤษ จึงมีการส่งเสริมให้บุตรหลานได้เรียนรู้และเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษจึงทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ ดังนั้นอาชีพค้าขาย จึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับห้า แสดงว่า นักเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนต้องใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนมากกว่าอยู่ที่บ้านในวันหนึ่งๆ ถ้านักเรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีความสนิทสนมเป็นกันเองระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความใกล้ชิดห่วงใยกันและทำกิจกรรมต่างๆด้วยกัน ทั้งนี้เด็กวัยเดียวกันจะกล้าที่จะพูดคุยในเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนในวัยเดียวกันมากกว่าที่จะปรึกษาผู้ปกครอง ทำให้มีความสุขขณะที่อยู่ในโรงเรียน มีความต้องการที่จะมาเรียน ไม่ขาดเรียน นักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน ก็จะมีเพื่อนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่กันและกันส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.6 เพศชาย ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับหก แสดงว่า เพศชายมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะตามลักษณะธรรมชาติของเพศชายมักจะมีทัศนคติทางด้านภาษาน้อยกว่าเพศหญิง และในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการกล้าแสดงออกในการพูด การแสดงบทบาทสมมติ ในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้เพศชายมีความเขินอายในการแสดงออก ซึ่งจะส่งผลทำให้มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นเพศชาย จึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับเจ็ด แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงซึ่งเกิดจากการที่มีความรับผิดชอบในด้านการเรียนของตนเอง มีความเอาใจใส่ในการเรียน กระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ดังที่ ลินด์แกรน (Lindgren. 1969 : 48-51)กล่าวว่าเหตุผลที่

นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับวิธีปฏิบัติตนทางการเรียนร้อยละ 33 ความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซาว์ปัญญา ร้อยละ 15 นอกนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ จะชอบพอใจและตั้งใจเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษามากกว่า ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน อาจนำมาประกอบการพิจารณาวางนโยบายเพื่อหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอน แก้ไขปรับปรุงในด้านการเรียนการสอนของครูและผู้บริหาร เพื่อสร้างทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนบรรลุผลสำเร็จในการเรียน

2. จากการศึกษาพบว่า มีตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สามารถพยากรณ์ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้น ควรหาแนวทางและวิธีการเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครูเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมกับนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตวัฒนาเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้ว่าจะแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

2. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งอาจมีผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น แรงจูงใจ หรือแบบเรียนที่ใช้ หลักสูตรการเรียนการสอน

3. ควรนำเทคนิคทางจิตวิทยามาใช้พัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูให้สูงขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น กิจกรรมกลุ่ม สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ การใช้เทคนิคแม่แบบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอบกาญจน์ กัปปพล. การศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่ใช้แบบเรียนต่างกัน และมีพื้นความรู้ต่างกัน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,2530
- กาญจนา ควรสุภา. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว – เก็บตัว ความรู้สึกผิดชอบและ
คุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร , 2516. จัดสำเนาการวัฒนธรรม , กรม . เอกสารวัฒนธรรม ฉบับที่ 2
แนวทางการศึกษาวัฒนธรรมภาคปฏิบัติ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กัฏฐีประเสริฐ , 2497 .
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2529). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์นามงกุฎราชวิทยาลัย.
กรมการฝึกหัดครู. (2523). โครงสร้างของคุณลักษณะของจริยธรรม. กรุงเทพฯ :
กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกศล ชูช่วย.(2534, มกราคม - มีนาคม). “การส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม,” จันทรเกษม. 216.
ขจรสุดา เหล็กเพชร. การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ค.ม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522
- จรรยา เกษศรีสังข์.(2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จารุลักษณ์ พินพรหมราช. การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิหลังทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน
.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528
- จำเนียร ช่างโชติ. (2527). การฝึกภาคปฏิบัติทางการแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ :
รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ. (2525). การทดลองให้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2521) . จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ชมพูนุช ศรีมุกดา. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อพุทธ
ศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวน
และโดยวิธีสอนตามคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินูญา
นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภาวิชาชีพไทย กรุงเทพมหานคร, ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ชินวุธ สุนทรสัณ. (ม.ป.ป.). *ผลกระทบของผู้ปกตติคิตดี พุดดี และทำการดี. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.*
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2534) *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธิ์ (2525). *การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.*
- ดวงเดือน พันธุนาวิน. *การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2522*
- ดาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ.(2533). *ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิรประวัตติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ทัศนีย์ เจริญเลิศ *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอ ชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2538*
- ทิพย์มาศย์ พิมลศักดิ์. (2530). *การใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ทิพย์สุดา นิลสินธ์พ. (2523). *ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ธีระ ชัยยุทธยรรยง. (2533). *ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2533). *ปัญหาสำคัญ ๆ ในสังคมไทย . กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*

- นภาพร เมษรักษานิข. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515
- นันทิยา ยิ่งเจริญ. (2527) . การศึกษาพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นารี โนภิระ. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของครูประจำชั้นนักเรียนและสุขภาพจิตของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่และโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ คันทะเสวี. (2528). มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิภาพรณ โสมนะพันธ์ . (2525). เปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุตรตามลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดูและสถานภาพทางเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัญญัติ แก้วสอง. (2522). การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประกายทิพย์ พิชัย . (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร
- บุปผา ประทีปทอง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี – นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2542
- ผกาทิพย์ เกษรากุล. (2524). สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทัศนะของนิสิต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนม ลิ้มอารีย์. (2529) . กลุ่มสัมพันธ์. มหาสารคาม : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- พรวณีย์ ข. เจนจิต. (2538) . จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ แกรมมี่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . (2531). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ . กรุงเทพฯ :

- สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ไพศาล หวังพานิช และสำเริง บุญเรืองรัตน์. (2533). *เทคนิคการสอน : การสร้างเครื่องมือวัดผล
การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ : ฝ่ายโสตทัศนศึกษา สำนักหอสมุด
กลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2522). *การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
ทดสอบและวิจัยการศึกษา วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. (2536). *ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรม
อาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. (2528). *การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรักผิดชอบสำหรับนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วารินทร์ ม่วงสุวรรณ. (2517). *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูลูกแบบให้ความรักและแบบ
ควบคุมความเอื้อเฟื้อและวินัยทางสังคม*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยา นาควัชร. (2537). *หมอวิทยาช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงดูและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : สถาบัน
พัฒนาตนเอง และนักบริหาร.
- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2536, มกราคม – มิถุนายน). "T.A.กับงานป้องกันปัญหาและส่งเสริมสุข
ภาพจิต," *จิตวิทยาคลินิก*, ปีที่ 24 (1) : 1-9.
- สมปอง สุขศุภการกิตติ. (2530). *ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสำนึกด้านอาชีพของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สินธุเวชญ์ และคนอื่น ๆ (2521). *หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบกลุ่มสร้างเสริมลักษณะ
นิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ ชินพันธ์. (2523). *ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความ
รู้สึกรับผิดชอบและมโนภาพแห่งตน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว. (2526). *ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน ความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Allport, G.W. (1928). "A test for ascendance-submission," *Journal of Abnormal*.
- Anastasi, Anne. (1982). *1908 Psychologica Testing*. 5 th ed. New York : Macmillan.and Social Psychology.
- Aronfreed, J. (1965). *Altruism and the Condition of Positive Effect*. Unpublixhed Manuscript, University of Pensylvania.
- Berkowitz, L. Z (1964). *Advances in Experimintal Social Psychology*. New York : Vol .1.
- Brown, Roger. Z (1965). *Social Psychology*. New York : Free Press.
- Hall, Calvin S. and Gardner, Lindzey . (1970). *Theories of Personality*. 2 nd ed. New York : John Willey and Sons.
- Hoffman, M.L. (1979). "Development of Moral Thought, Feeling and Behavior," *American Psychologist*. 10 : 958-966.
- Kohlberg, Lawrence N. and Hann J. Langer, (1976,December). "Wfamily Patterns of The Moral Reading," *Child Development*. 47 : 1204-1205.
- Kohlberg, Lawrence. (1969). "the Child as a Moral Philosopher," in *Reading in Educational Psychology Today*. Califomia : CRM Book Inc.
- Lembo, Diana, Jt. Auth, and John, Gillespie. (1967). *Juniorplots : A Book Talk Manual For Teachers and Labrarians*. New York : R.R. Bowker.
- Mc Guire, William J. (1969). "The Nature of Attitudes and Attitudes Change," *The Handbook of Social Psychology*. 2nd . Ed. Edited by Gardner

- Lindzey. Mass and Chuseth Addition – Wesley.
- Mischel, W. (1974). *"Processes in Delay of Gratification,"* in L. Berkowitz (ed.) *Advances in Experimental Social Psychology*. Vol. 7. New York : Academic Press.
- Moor, Helena. (1957). *Adult Awareness of Problems of High School Youth*. Boston : Boston University.
- Munro, A. (1966), *"Parental Deprivation in Depressive Patient," British Psychiatry*. 32(6): 433 – 457.
- Peck, R.H. and Havighurst, R.T. (1960). *The Psychology of Character Development*. New York : John Wiley.
- Piaget, Jean. (1960). *The Moral Judgment of Child*. Blencoe : Free Press.
- Rahman, Syed Abbur. (1965). *"An Investigation of the Extend and Causes of Dropuout in class X Through XII of The Secondary Schools of Decca East Pakistan During 1965," Dissertation Abstracts*. 28 : 405.
- Redlich. Fritz. (1978), January). *"Trends in America Mental Health," America Journal of Psychiatry*. 135(9) : 229 – 230.
- Ringness, Thomas A. (1968). *Mental Health in the School*. New York : Random House.
- Turner, W.D. (1942). *"Altrism and Its Measurement in Children," in Journal of Abnormal and Social Psychology*. 43 : 502 – 516.
- Thurstone, L . L . *Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons, 1971.
- Triandis, Harry C. *Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley and Sons, 1971.
- Zolic, Karen, Christopher I. Stone and Lehr Ellen. *"Cognitive Behavioral Intervention in School Discipline : A Preliminary Student," The Personnel and Guidance Journal*. 59 ; 1980.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0519.12/ 6796

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอุดมลักษณ์ อุปจันทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 235 คน ตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนตุลาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอุดมลักษณ์ อุปจันทร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3911568 มือถือ 01-2912250

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 6772

วันที่ / ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

 เนื่องด้วย นางสาวอุดมลักษณ์ อุปจันทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวอร์นี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวอุดมลักษณ์ อุปจันทร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัว เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ()

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....
5. ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้ต่อเดือน ประมาณ..... บาท
6. อาชีพของผู้ปกครอง
 - () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - () ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 - () พนักงานบริษัท / รับจ้าง
7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
 - () โสด
 - () คู่
 - () หม้าย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนนำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกวิชา					
2	นักเรียนชอบคิดถึงเรื่องอื่นขณะครูกำลังสอน					
3	นักเรียนชอบมองนอกหน้าต่างขณะกำลังเรียน					
4	นักเรียนพยายามจดคำอธิบายของครูให้ได้มากที่สุด					
5	นักเรียนตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายได้ไม่นานนัก ก็จะเบื่อแล้วหยุดทำงานนั้น					
6	ขณะที่อ่านหนังสือ ข้าพเจ้าชอบทำบันทึกย่อสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
7	หลังจากเรียนแล้วนักเรียนพยายามจดเนื้อหาสำคัญของเรื่องที่เรียน					
8	หลังจากเรียนแล้วนักเรียนพยายามจดเนื้อหาที่เรียนให้เป็นระเบียบ					
9	นักเรียนชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชานั้น					
10	นักเรียนทำการบ้านส่งทันเวลาที่กำหนด					
11	เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้าขอให้ครูอธิบายเพิ่มเติม					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจเมื่อมีคนมาขัดจังหวะขณะทำงาน					
2	เพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
3	นักเรียนไม่สนใจว่างานที่ทำอยู่จะเสร็จตามเป้าหมายหรือไม่					
4	เมื่อต้องฟังเรื่องไร้สาระนักเรียนรู้สึกเบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา					
5	นักเรียนเริ่มต้นทำอะไรแล้วต้องทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					
6	นักเรียนรู้สึกเสียเวลามากเมื่อต้องไปรอซื้อของในร้านที่มีลูกค้าหนาแน่น					
7	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องกระตือรือร้นในการเรียน					
8	นักเรียนไม่รู้สึกหงุดหงิดที่ต้องรอคนผัดผ่อนเป็นเวลานาน					
9	นักเรียนไม่ชอบทำงานที่ต้องมีการแข่งขันกับคนอื่น					
10	นักเรียนคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน					
11	นักเรียนชอบแสวงหาความรู้ให้กับตนเองตลอดเวลา					
12	นักเรียนรู้สึกว่าต้องทำอะไรต่างๆอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
13	นักเรียนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
14	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจหากงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินไปอย่างล่าช้า					
15	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายไปเรื่อยๆโดยไม่คำนึงว่าจะเสร็จเมื่อไร					
16	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนจะไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
17	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องทำอะไรต่างๆซ้ำซาก					
18	เมื่อมีปัญหาในการเรียนนักเรียนจะพยายามแก้ปัญหานั้นให้ได้					
19	นักเรียนรู้สึกทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ไม่มีมารยาท					
20	นักเรียนรู้สึกว่าเพื่อนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจนักเรียน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
	<u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง</u>					
1	นักเรียนมักหาโอกาสพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อปรึกษาเรื่องต่างๆ					
2	นักเรียนขออนุญาตผู้ปกครองเมื่อต้องกลับบ้านผิดเวลา					
3	นักเรียนไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองบอกให้อ่านหนังสือ					
4	นักเรียนปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง					
5	นักเรียนไม่ทำให้ผู้ปกครองเสียใจในประพฤติของนักเรียน					
6	นักเรียนมักเล่าเรื่องราวต่างๆที่ประสบมาให้ผู้ปกครองฟัง					
7	นักเรียนไม่เห็นความหวังดีของผู้ปกครอง					
8	นักเรียนปฏิบัติตามกฎของผู้ปกครอง					

9	พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน					
10	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					
11	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือให้นักเรียน					
12	ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					
13	ผู้ปกครองอนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษาต่างจังหวัด					
14	ผู้ปกครองชมนักเรียนเมื่อนักเรียนทำคะแนนสอบได้ดี					
15	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้กำลังใจแก่นักเรียนในการดูหนังสือ					
16	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะมีอุปสรรคการเรียนครบหรือไม่					
17	ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียน					
18	ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
19	ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนเกี่ยวกับความประพฤติ มารยาท การพูดจาของนักเรียน					
19	ผู้ปกครองแสดงความรักนักเรียน โดยการพูดและให้กำลังใจ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	<u>สถานที่เรียน</u> บริเวณโรงเรียนสะอาด					
2	ห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
3	ห้องเรียนสกปรก รกรุงรัง ไม่น่าเรียน					
4	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
5	ห้องเรียนมีการจัดวางของเป็นระเบียบ					
6	โรงเรียนจัดแหล่งความรู้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน					
7	โต๊ะเก้าอี้ในห้องเรียนมีมากเกินไปจนเกินไป					
8	ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
9	โรงเรียนค่อนข้างคับแคบ ไม่ค่อยมีสถานที่พักผ่อน					
10	<u>สื่ออุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์การเรียนการสอนมีมากและเหมาะสมกับวิชาภาษาอังกฤษ					
11	อุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้					
12	โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
13	ห้องเรียนติดตั้งสื่อและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษาวิชาภาษาอังกฤษ (ห้องแลป)					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู</u>					
1	นักเรียนปรึกษาปัญหาด้านครอบครัวกับครูได้เป็นอย่างดี					
2	นักเรียนนึกถึงครูเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน					
3	นักเรียนสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับครูได้					๑
4	นักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำได้					
5	นักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลาที่เรียนในห้องเรียน					
6	นักเรียนส่งงานเฉพาะวิชาที่ชอบ					
	<u>การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน</u>					
7	ครูส่วนใหญ่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน					
8	ครูรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
9	ครูไม่สนใจปัญหาด้านส่วนตัวของนักเรียน					
10	ครูแสดงความรู้สึกเป็นห่วงเมื่อมีนักเรียนคนใดหายไป					
11	ครูแนะนำเรื่องที่เป็นประโยชน์กับนักเรียนที่เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้					
12	ครูมีความยุติธรรมกับนักเรียน					
13	ครูใส่ใจความเป็นอยู่ของนักเรียน					
14	ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาการเรียน					
15	ครูไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน					
16	ครูมีความห่วงใยนักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายให้					
2	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนๆ เสมอ					
3	นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเกี่ยวกับการเรียน					
4	เพื่อนไม่ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน เมื่อนักเรียนขอความช่วยเหลือ					
5	นักเรียนไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนในห้องได้					
6	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดี					
7	นักเรียนร่วมจัดกิจกรรมกับเพื่อน					
8	เพื่อนไม่มีความจริงจังต่อนักเรียน					
9	นักเรียนปรึกษาปัญหาด้านการเงินกับเพื่อน					
10	นักเรียนเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี					

10	นักเรียนเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี					
11	นักเรียนปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อน					
12	เพื่อนของนักเรียนเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
13	นักเรียนไม่ชอบเพื่อนที่เรียนเก่งกว่าหรือได้คะแนนดีกว่า					
14	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเมื่อนักเรียนต้องการ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ก. ด้านความรู้

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนสามารถพูดสนทนาได้ถูกต้อง					
2	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษต้องมีการทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ					
3	วิชาภาษาอังกฤษทำให้ได้รับความรู้ใหม่ๆ					
4	เนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียน					
5	การพูดภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนจดจำเนื้อหายาก					
6	การพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษต้องใช้การฝึกฝน					
7	นักเรียนรู้สึกที่ภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์					

ข. ด้านความรู้สึก

ข้อ ที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
9	นักเรียนรู้สึกเบื่อวิชาที่ต้องท่องจำ					
10	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
11	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการต้องฝึกฝนทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษ					
12	นักเรียนรู้สึกชอบวิธีการสอนของครูภาษาอังกฤษ					
13	นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเรียนแล้วสนุก					
14	นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะได้มีการเรียนนอกห้องเรียน					
15	นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
16	นักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษเพราะได้ร่วมทำกิจกรรมเวลาเรียนมากกว่านั่งฟังครูสอนอย่างเดียว					
17	นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความสนุก					
18	นักเรียนไม่ชอบเรียนกับครูที่เข้มงวดเกินไป					

ค.ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ข้อ ที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นานๆ ครั้ง
19	นักเรียนไม่ยากเข้าชั้นเรียน เมื่อมีโอกาสทำได้					
20	นักเรียนทำแบบฝึกหัดเสริมวิชาภาษาอังกฤษ					
21	เมื่อครูมอบหมายงาน นักเรียนรีบทำให้เสร็จทันเวลา					
22	นักเรียนใช้เวลาศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมจากที่เรียนในชั้นเรียนเสมอ					
23	นักเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน					
24	เมื่อทราบกำหนดการสอบ นักเรียนจะวางแผนดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ ทันที					
25	นักเรียนมีความพยายามที่จะใช้ความสามารถให้เต็มที่ในการทำข้อสอบ					
26	นักเรียนปรับปรุงตนเองให้ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
27	นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
28	นักเรียนทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการฝึกทักษะ					
29	นักเรียนทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเป็นวิชาที่ต้องมีการ ฝึกฝน					
30	นักเรียนทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะมีเนื้อหาเยอะ					
31	นักเรียนทำการบ้านด้วยความมั่นใจ					
32	นักเรียนรู้สึกว่าได้นำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน					
33	นักเรียนไม่ท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					

ภาคผนวก ข.
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.770
2	3.380
3	3.999
4	5.646
5	4.498
6	3.924
7	4.731
8	3.460
9	3.671
10	3.844
11	2.697

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8048

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(t)
1	3.081
2	3.976
3	3.695
4	2.803
5	2.248
6	5.734
7	3.892
8	1.973
9	2.431
10	5.284
11	6.062
12	2.848
13	1.770
14	1.823
15	1.849
16	1.959
17	1.956
18	3.284
19	3.725
20	2.460

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8048

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.267
2	5.663
3	2.098
4	2.836
5	3.129
6	3.383
7	4.298
8	3.022
9	2.927
10	3.855
11	5.363
12	3.870
13	6.180
14	3.559
15	3.425
16	4.543
17	3.647
18	3.636
19	3.272

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8492

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.627
2	2.943
3	3.917
4	5.509
5	7.100
6	4.247
7	4.379
8	2.582
9	4.229
10	2.989
11	5.275
12	2.933
13	2.200

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7593

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.055
2	3.274
3	2.580
4	4.056
5	3.400
6	2.164
7	4.530
8	4.226
9	5.822
10	3.708
11	3.068
12	2.455
13	4.330
14	4.114
15	4.553
16	4.023

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8383

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.417
2	3.114
3	3.070
4	1.760
5	2.473
6	3.195
7	3.445
8	2.881
9	2.880
10	4.933
11	4.933
12	1.749
13	3.083
14	4.755

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7479

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.482
2	4.302
3	3.800
4	3.710
5	2.425
6	3.348
7	3.307
8	5.884
9	5.973
10	3.624
11	4.926
12	4.195
13	4.891
14	3.571
15	3.458
16	3.141
17	4.612
18	2.588
19	4.827
20	4.158
21	3.423
22	3.442
23	4.076
24	4.260
25	5.739
26	6.688
27	5.753
28	4.541

29	4.322
30	4.478
31	3.328
32	3.865
33	3.312

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9272

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	อุดมลักษณ์ อุปจันทร์
เกิดวันที่	22 กุมภาพันธ์ 2519
สถานที่เกิด	ร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	99/632 หมู่บ้านทรัพย์ดินทอง ถ. เทพารักษ์ ต.บางเมือง อ. เมือง สมุทรปราการ 10270 โทร 0-2755-7282
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทร 0-2391-1568 , 0-1 291-2250
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	อาจารย์ 1 ระดับ 4
ประวัติการศึกษา	
2536	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีศึกษาร้อยเอ็ด
2541	ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
2547	ศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ